

Ἀργυστόλι
Σεπτέμβριος 1964
Χρόνος 8ος
Τεύχος 3 (68)

Ὁ Φανός

τῆς Κεφαλονιάς

Καλλιτεχνική, ἱστορική, λαογραφική, σατιρική, Ἀνεξάρτητη Μηνιαία Κεφαλονίτικη ἐπιθεώρηση

Ἐπίκαιρη σάτιρα

Φθινόπωρο

Πέφτουνε - πέφτουνε βροχή,
πέφτουν αὐτὴ τὴν ἐποχή,
ἀπὸ τῶν δέντρων τὰ κλαδιά κι' ἀπ' τὶς κορφές τὰ φύλλα.
Πέφτουνε - πέφτουνε σωρὸς
κι' ὁ χειμωνιάτικος καιρὸς
μὲ τ' ἀπὸνὸ τοῦ φύσημα κάνει τὰ δέντρα ξύλα!

Κι' οἱ ποιητὲς πῶχουν κουτέες
τὶς σκέψεις σ' ὄλους τὶς γνωστὲς,
ἀρχίζονε τὰ κλάματα καὶ χύνουν μαῦρο δάκρυ.
Γράφονε στίχους γιὰ χαμοῦς,
γι' αὐτοκτονίες - σκοτωμούς,
γιὰ... ἔνα φύλλο πῶπесе σὲ δρόμο κάποιον ἀκη!

Λένε πῶς ἦλθεν ἡ στιγμή,
(τρεχάτε φέρετε τους μαμή,
σὰν τὶς λεχῶνες σκούζονε τοὺς ἔξωσαν οἱ πόνοι).
Κλαῖνε πῶς σβήνει μιὰ ζωὴ
κι' ἀκοῦνε λένε μιὰ βοή,
ἀπόνα φύλλο πῶπесе σὰ νᾶσκασε... κανόνι!

Βρὲ ποιητὲς! Βρὲ χριστιανοί!
Σὲ φύλλο κάνετε θανά,
δπῶπесе καὶ γρήγορα πάλι θὰ ξαναθίση;
Μά, τότε πρέπει στὰ σωστά,
μὰ τ' ἀγιοκέρια τὰ γνωστά,
καθένας γιὰ τὶς φρένες σας, γιὰ μῆνες νὰ... πενθίση!

Κλαῖτε γιὰ φύλλον πεσωμὸ
σὰν κάποιος ζήσης τὸν χαμὸ,
σὰν κάτ' ἀνεπαρόρθωτο, σὰν τέλειωμα τῆς Κτίσης!...
Ἄντὶ νὰ κάνετε γιορτὴ
πὺρ στὴ ζωὴ στέκει... ὀρθὴ
ἢ πάνσοφὴ σας κεφαλή ποῦναι γιὰ νὰ τὴν... φτύσης!

Δὲν λέω νᾶχετε χορὸ
μ' ἄσετε κάτω τὸν καιρὸ,
ἀφήστε τον στὰ κέφια του, νὰ κάνη τὴ δουλειά του.
Καὶ γράφτε κάτι ζωντανό,
γιὰ τὴ Ζωή, τὸν Οὐρανὸ,
τὸν Ἥλιο καὶ τοῦ Πλάστη μας τὰ τόσα Φιᾶσματά Του!

Κι' ἂν θέλετε πάλι λυπηρὸ
τραγοῦδι πόνου θλιβερό
νὰ γράψετε κι' ὁ στίχος σας τὸ κλάμα νὰ σκοραπάη.
Γράφτε μεσ' κάτι νὰ μιλῆ
γιὰ κάποια νέαν... ἀφελή,
ποῦ σὰν τὸ φύλλο... ἔπесе στὸ βούρκο καὶ κιάλει!

Χρήστος Βουναῖς

Μετὰ τὴ ψήφιση Τοῦ «πόθεν ἔοχες»

Στοὺς εὐτυχεῖς μας τοὺς και-
(ροὺς

καὶ χρόνια τὰ... ὄραϊα,
κάτι θ' ἀκούσατε καὶ σεῖς
μετὰ χαρᾶς σας περισσή,
γιὰ «ΑΓΟΡΕΣ» Καραμανλῆ
καὶ «ΣΠΙΤΙΑ» Παπανδρέα!

Καὶ «πόθεν ἔοχες» ψήφισαν
πῶς θάβγουνε στὰ... φόρα,
ὄλλα κι' οἱ δυὸ σιγήσανε,
σὰ νὰ τὰ λησιμονήσανε,
κι' ἴσως σοφὰ θὲ νᾶπαινε:
—Τί νὰ τὰ λέμε.. τώρα;

Μιὰ φιλικὴ συμβουλὴ

ΣΤὸν Κ.

Κ. Καραμανλῆ

Πῶς μὲ θεωρεῖς ἀκίνητος
κι' εἶσαι σκελετισμένος;
Μήπως κι' ἐγὼ σοῦ... ἔφταῖσα
καὶ μούσαι μουτρομένος;

Κι' ἐνῶ μπορούσες Πρόεδρος,
κορόιδο, νὰ μείνης,
γιατὶ ἐσὺ διδάκτορας
ἐξήτησες νὰ γίνης;

Βέλε λοιπὸν τόσα μυαλὸ
γιατὶ γυρίσ' εἰς δίπλος,
μὰ ἔφερε στὸν οἶόναι μας
πῶς κάνουμε σιγᾶνα μες,
στὰ κρήνη γὰ μὴ στέκεται
κανεῖς... δικτατορικός!

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑΣ
ΜΟΥΣΕΟΝ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Τὸ ταχυδρομεῖο μας

κ. Γεώργ. Ν. Ἀποστολάτου—Θεσ)νίκη. Συγχαρητήρια γιὰ τὴ ποιητικὴ συλλογὴ σου «τραγούδια τῆς ζωῆς μου» καὶ σ' εὐχαριστῶ ιδιαίτερα γιὰ τὴν ἔμμετρη ἀφιέρωσί σου, τὴν ὁποία δημοσιεύω στὴ σελίδα «Μᾶς γράφουν οἱ φίλοι μας».

κ.κ. Νιόνιον Παυλάττον Πάτρα καὶ Γ.Ν. Ἀποστολάτου Θεσ)νίκη. Εὐχαριστῶ θερμῶτα γιὰ τὶς ἔμμετρες ἀφιέρωσεις σας.

«Λιμοκοντόρον» Ἐνταῦθα. Σ' εὐχαριστῶ πού ἐνδιαφέρεσαι γιὰ τὸ μπαστούνι μου:

Αὐτό, Βουνά μου, πού κρατεῖς χοντρό σου μπαστουνάκι ξέρεσι, θυμίζει στοὺς πολλοὺς κάποιον γνωστὸν... Σαββάκη! Πούχ' ὁ φτωχὸς, ζωγάδες του ζωῆς του δάσανό του, γι' αὐτό με τὸ μπαστούνι του ξυνοῦσε τὸν ἀπ'... ἀφτό του! Καὶ με χαρά μου, σοῦ ἀπαντῶ: Μιὰ, γι' ἀπ' ἀφτόν μου φίλε

(μου,

ἀπασχολεῖς τὴν κούτρα σου, ἔλα κι' ἐξέτα! ἔ τονε τὸν ἔχω γιὰ τὰ... μούτρα σου!

✱

«Ὅσο γιὰ τὸ μπαστούνι μου τῶχ γιὰ κάτι φίλους, τίνα γὰ τούε ξυῶ... ἔωπισῶθε ἂν τύχει κι' ἔχουν φύλλους!

Ν. Δ. του—Νέαν Ὑόρκην. «Ὅλα μου τὰ διβλία ἔχουν ἐξανεμηθεῖ. Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια. Φ. Εὐαγ. Κέ-κπ Τάουν. Εὐχαριστῶς ἀπὸ τὸ τρίτο τεῦχος γιατί τὰ προηγούμενα ἐξαντλήθηκαν.

Π. Β...τον—Θεσ)νίκη. Εὐχαριστῶ γιὰ δλα κι' ὁ «Φανὸς» μας θὰ σοῦ ταχυδρομηθεῖ στὴ Σάμο.

«Βάκιαν»—Ἀθήνας. Οἱ στίχοι σου ἄτυχοι, περιμένουμε περιμένουμε 3μῶψι γκέ γκέδ πῶ καλλίτεροους, μαζί με τὸ ὄνομά σου.

Σ. Β. —Καλλιφόρνια. Ἀμέσως σ' ἀπάντησα καὶ σοῦ ταχυδρομῆσα τὸν «Φανὸ» μας.

Γ. Παπαδόπουλον—Θεσ)νίκη καὶ Δημ. Ἀλεβιζόπουλον Πάτρας. Με συγκινήσατε ιδιαίτερα καὶ σὰς εὐχαριστῶ διπλά γιὰ τὸν ἐνθουσιασμό σας καὶ τὴν ἀγάπη σας, γιατί κι' οἱ δύο σας δὲν εἰσάσατε συντοπίτες μου.

Μ. Ἀντ. — Ἀθήνας. Μ' ἐρωτᾷς φίλε μου:

Γιατί με τόσες γνώσεις σου, ὅπου δὲν ἔχω ὄριο πάντα, Βουνά μου, βρίσκεσαι ἐσὺ στὸ περιθώριο;

Καὶ σοῦ ἀπαντῶ, ἀγαπητέ Μίμη:

Ἀπὸ μικρὸς δὲν ἔμεθα νὰ κάνω νητεμιάδες, στοὺς ἰσχυροὺς, τὰ κόματα καὶ τόπιυ τσ' «ἀφεντάδες»! Γιατί πολλοὺς τοὺς θεωρῶ, σοῦ γράφω τὴν ἀλήθεια πῶς ἔχουνε στοὺς ἄμους τους κεφάλια... κολοκύθια!

«Θεσ)νῶ»—Πειραιᾶ. Ἐσὺ τὸ παρόικανες, σοῦ ἐπιτρέπω ὅμως νὰ συνεχίσῃς ἂν μάθω πρῶτα ποῖά εἶσαι.

κ. κ. Γερ. Μαρυδήμαν Πάτρας, Φίλ. Δεστούνην Ἀθήνας, Φ. Χ. Ρόδον. Εὐχαριστῶ καὶ περμιμένετε ιδιαίτερο γράμμα μου.

«Κεντί». Ἐνταῦθα. Χαριτωμένοι οἱ στίχοι σου καὶ καταχωροῦνται ἐδῶ:

Γιὰ τὸ Φρενοκομεῖο μας, Βουνά, ἔδειξες λάτρε, μήπως τὸ μεταφέρουμε φτωχέ μου στὴν Πάτρα! Κι' ἀφοῦ στὴν ζουρλαμάδα (σου

Βουνά δὲν ἔχεις ἔτερο, πολὺ σωστὰ τὸ θεωρεῖς δικό σου κι' ἀπαραίτητο Καὶ χωρὶς γὰ θυμῶσω σὲ βεβαιῶνω:

Σωστὰ πῆρες τὸ νόημα, ἀλλὰ μποροῦμε νὰ ποῦμε, ὅτι κι'... ἀπόδω, φίλε μου, πολλοὶ κυκλοφοροῦμε!

Στοὺς ἄλλους φίλους θ' ἀπαντήσω σπὸ ἄλλο τεῦχος, ἐξ αἰτίας τῆς στενότητος τοῦ χρόνου.

ΟΙ ΕΝΤΑΥΘΑ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

Ποὺ θέλουν νὰ πληρώσουν τὴν συνδρομὴ τους ἀλλὰ δὲν μᾶς βρίσκουνε, μποροῦνε νὰ τὴν καταθέσουν ἢ στὸ κατάστημα τοῦ κ. Γεωργίου Ε. Σταθούλη (πλατεῖα ἀγίου Σπυριδωνος) ἢ στὸ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. Εὐαγγελίου Γ. Δραγάνου (ἐναντ. τοῦ δρομείου). Τάσον ὁ κ. Σταθούλης, ὅσον καὶ ὁ κ. Δραγάνου ἀδελφικά κι' εὐγενικά μᾶς ἐξυπηρετοῦν καὶ δίδουν στοὺς φίλους μας ἐξοφλητικὰ ἀποδείξεις.

Καλλιτεχνικὲς βιζίτες

Μὲ χαρὰ μας χαρήκαμε ἀνάμεσά μας λιγόμερα δυὸ διαλεχτοὺς φύλους. Τὸν εὐθυμογράφο, θεατρικὸ συγγραφέα καὶ δημοσιογράφον κ. Παναγιώτην Παπαδοῦκα. Καὶ τὸν γνωστὸν μαέστρον—συνθέτην κ. Μίμην Κατριδάνου, πού ἔχει γράφει νταντελὰς μελωδίες γιὰ τὸ Ἑλληνικὸ Μουσικὸ Θεᾶτρο.

Καὶ στοὺς δυὸ δώσαμε κάθε πληροφορία πού μᾶς ζήτησαν γύρω ἀπὸ τὴ πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ζωὴ καὶ τὴ κίνησιν τοῦ νησιῦ μας, τοῦ ὁποῦ ἐλπίζουμε νὰ γίνουνη οἱ καλλιτεχνικὲς φίλοι καὶ διασημιστῆς. Ἀφοῦ μᾶς ἐκφρασθήκαμε μ' ἐνθουσιασμό γιὰ τὸν πολιτισμὸ τῶν συγκοιτοίκων μας καὶ τὶς φυσικὰς καλλονὰς τοῦ νησιῦ μας.

Σέ παπᾶ

Μαθαίνω πῶς μορφῶνεσαι οὐχὶ με τὰς Γραφὰς ἀλλὰ με βίβλους πῶχουνε τὰς σαρκικὰς ροπαὶς!

Γι' αὐτό, παπαῖ μου, πρόσεξε μήπως σὲ λειτουργία, μὴ πάθης ἀνασπάτωμα καὶ κάμης τ' ἀνασπάτωμα, νὰ πῆς τὸ Εὐαγγέλιο ἀφ' τῆ... Σεβολογία!

Ὁ Ἀργοσπολιώτης

ΦΑΝΟΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

Ἐκδότης

καὶ ὑπεύθυνος τυπογραφείου
ΡΕΝΑ ΧΡΙΣΤ. ΒΟΥΤΣΙΝΑ
(ΒΟΥΝΑ)

Συνδρομὲς γιὰ ἕνα χρόνον:
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:

Διὰ Τράπεζας, Σωματοεῖα, Ὁργανισμοὺς Ἐπιχειρήσεις, Δήμους καὶ Κοινότητες Δρχ. 200
Διὰ ἐπιστήμονες καὶ Ἐμπόρους » 100
Διὰ ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτες » 60

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:
Ἀμερικῆς Δολλ. 10
Ἀγγλίας λίρες 4
Ἑλλάδος λ. 40

Ἀλληλογραφία καὶ ἐμβάσματα
ΧΡΗΣΤΟΝ ΒΟΥΝΑΝ
Διαχειριστὴν
«Φανοῦ» Ἀργοσπόλιον

Ο ΦΑΝΟΣ τῆς Κεφαλονιάς

Περίοδος Β' - Χρόνος 8ος 'Αργοστόλι, Σ)βριος 1964 'Αριθμός Τεύχους 3 (68)

ΑΠΟ ΜΗΝΑ ΣΕ ΜΗΝΑ

Οί Βασιλικοί γάμοι

Αὐτὸν τὸ μῆνα ἔλαβε χώραν ἓνα χαροῦμενο Ἑθνικὸ γεγονός. Ἐτελέσθησαν οἱ εὐτυχεῖς γάμοι τοῦ λαοφιλοῦς μας Ἄνοικτος Κωνσταντίνου μετὰ τῆς θελκτικῆς πριγκιπίσσης Ἄννας - Μαρίας τῆς Δανίας.

Εἰς τὸ Βασιλικὸν Ζεῦχος κί' ὁ «Φανὸς» εὐχεται ἰκάθε χαρὰ καὶ ὑγεία, με ἀκύματη θάλασσα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Βασιλείας τους, γιὰ τὸ καλὸ τῆς Πατρίδας.

ΜΕ ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ ἰδιαιτέρη κί' ἀγωνία ὁ Λαὸς τοῦ Νησιοῦ μας, παρακολουθεῖ τὸν δραματικὸν Ἀγῶνα τῶν Ἀδελφῶν μας Κυπρίων.

Ἀγῶνα τὸν ὁποῖον διεξαγάγαμε καὶ οἱ ἡρώικοί μας πρόγονοι Ριζισπαστες, γιὰ τὴν ἀποτίναξη τῆς ξενικῆς τυραννίας καὶ τὴν Ἐνωσὴν μετὰ τὴν Μάνα Πατρίδα.

Γι' αὐτὸ καὶ τοὺς συμπαριστάμεθα μετὰ στοργὴν καὶ ἀγάπην. τοὺς διαδηλώνουμε τὸν θαυμασμὸν μας καὶ τοὺς διαβεβαιώνουμε πῶς τελικὰ θὰ νικήσουν.

Ἡ Κύπρος εἶναι Ἑλληνικὴ καὶ οἱ Κύπριοι γῆσιοι Ἕλληνες. Κί' οὐδέποτε θὰ ὑποκύψουνε στοὺς Τζώνηδες καὶ στοὺς Μεμέτηδες!..

ΤΟ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ ἀνοικοδομήθηκε, ἡ πόλις μεταφέρθηκε στὴ παλαιὰ θέσιν τῆς, ὅμως οἱ παράγοντες μένουσαν ἄκομα στὰ Λυκιστοπούλατα.

Κί' ἀποτελοῦν τὸ πρῶτο νεκρὸν τῆς ἀσκήμας π' ἀντικρίζει ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὴν πόλιν μας ἀπὸ τὴν Γέφυρα. Χωρὶς κανέναν νὰ γινιάζεται, γι' αὐτὸ τὸ χάλι μας.

Φαίνεται πῶς οἱ ἀρμόδιοι θὰ ἔχουνε πάθει πλήρη ἐλάττωσιν τῆς δράσεως, διαφορητικὰ θὰ τῆς εἶχαν ἠλώσει πρὶν ἀπὸ χρόνους.

Καὶ περιμένουμε κάποιον ν' ἀνοίξῃ τὰ μάτια του καὶ νὰ δη-

τὴν ἀσκήμα ἀπὸ τὴν ὁποῖαν τὸ ταχύτερον νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ.

ΜΕ ΑΠΟΛΥΤΗ τάξην διεξήχθη κε ἡ Γιορτὴ κί' ἡ Λιτάνευση τὸ δεκαπενταῦγουστο τοῦ Θείου Σικηνώματος τοῦ Προσπάτη μας. Καὶ παρὰ τῆς χιλιάδες τῶν πιστῶν, πού συρρεύσανε καὶ τὴ πρῶτῶν κίνησιν σὲ τροχοφόρα, οὔτε δαχτυλάκι δὲν μάτωσε.

Γι' αὐτὸ κί' ὀφείλουμε ν' ἀναγνωρίσουμε στὸν Διοικητὴ Χωροφυλακῆς κ. Κονιδάρην, στὸν Διοικ. Ὑπ(σ)εως Κραναιίας κ. Κουταβᾶν, στὰ Ἐπιτελεῖα τους καὶ σ' ἄλλα τὰ ὄργανά τους τὸ κατόρθωμα καὶ νὰ τοὺς ἀποδώσουμε τὸν ὀφειλόμενον ἔπαινον.

ΓΙΔΕΣ, κόττες, πρόβατα καὶ γαϊδούρια ἄκομα, μετὰ τὸ συμπάθειο, προεφέρονται.. τουριστικὰ καὶ ἀσύδοτα στὸν πραγματικὸν ῥαιώτατον Ἐργατικὸν μας Συνδικισμόν.

Κί' ἐπειδὴ νομίζουμε πῶς ὅτι ὑπάρχουν κάποιον περιορισμοὶ στὴν κυκλοφορίαν τῶν ζώων, ἐντὸς τῶν κατοικημένων χώρων, παροσκαλοῦμε θερμότερα τοὺς ἀρμόδιους. νὰ ἐφαρμόσουνε τῆς σχετικῆς ἀπαγορευτικῆς διατάξεως.

ΠΟΛΛΕΣ ΓΙΟΡΤΑΔΕΣ, ἀγῶνες, ἐκθέσεις κί' ἄλλες Δημόσιες ἐκδηλώσεις γίνονε χωρὶς ὁ «Φανὸς» νὰ τύχῃ προσκλήσεως. Ὁ «Φανὸς» ὁ ὁποῖος ἔχει εὐρύτατην κυκλοφορίαν σ' ἕλες τῆς πόλεως καὶ στὰ χωριά τοῦ νησιοῦ μας καὶ φθάνει μέντοι τὰ πέρα τοῦ πλονήτη μας, ὅπως βεβαιώνει ἡ Ταχυδρομικὴ τοῦ νομοῦ διεύθυνση.

Τοῦτο σημαίνει πῶς οἱ διοικωνάτες ἢ θὰ φοβοῦνται τὴν κρίσιν του, ἢ θεληματικὰ θέλουνε ν' ἀννοήσουνε τὴν ὑπαρξίν του. Γι' αὐτὸ κί' ὁ «Φανὸς» θ' ἀγνοῖ τὸ ποσὸν τῶν ἀννοῶν, με λῆπτι του γινιάθῃ στερῆ τοῦς ὅπου ἔλας γῆς συνδοστές του, τῆς κοινῆς κῆς κινήσεως τοῦ νησιοῦ μας. Ἀλλὰ τὸ φασιμάκι θέλει καὶ τ' ἀντιφάσιμακο, ὅπως λέει κί' ἡ λαϊκὴ παροιμία.

Οί βουλευταί μας

Μὲ τὴν ἀκαιρίαν τοῦ γιορτασμοῦ τοῦ Προσπάτη μας καὶ τῆς παρουσίας στὸ νησί μας τοῦ Ὑφυπουργοῦ κ. Λουκῆ Ἀκριτά, ἀφιχθήκανε καὶ παράμειναν ἀρκετὲς μέρες οἱ βουλευτῆς μας κ.κ. Εὐάγγελος Δενδρινὸς καὶ Γεράσιμος Μεταξᾶς, οἱ ὁποῖοι παρακολούθησαν τὴν Λιτάνευση τοῦ Προσπάτη μας, παρακάθησαν σὲ δεῖπνον πού δόθηκε στὴν ἔπαυλιν τοῦ μεγάλου εὐεργέτη μας κ. Γεωργίου Βεργωτῆ, παρέστησαν σὲ πλείστες τοπικῆς ἐκδηλώσεις, παρακολούθησαν τὰ τελεσθέντα στὸ Ληξούρι «Ἀ' Τυπόλδεια», συνεργασθήκανε μετὰ τῆς Ἀρχῆς, δεχθήκανε ἐπιτροπῆς καὶ πολιτικῶς φίλους τοὺς καὶ περιοδεύσανε σ' ἀρκετὰ χωριά τοῦ νησιοῦ μας.

Κί' εἶθε ὁ Ἅγιος Γεράσιμος, τὸν ὁποῖον προσκυνήσανε νὰ τοὺς φωτίτῃ καὶ νὰ δώσουνε φιλικὰ τὰ χέρια γιὰ τὸ καλὸ τῆς Κεφαλονιάς μας.

Ἄφου, τόσον ὁ Μεταξᾶς, ὅσον κί' ὁ κ. Δενδρινὸς, ἀναμφισβήτητα πολλὰ προσέφεραν καὶ πολλὰ περισσότερα θὰ μπορούσανε νὰ χαρίσουνε καὶ μετὰ μᾶς καὶ στὸν τόπον μας, σὰν πανένεμπνοι, πανίσχυροι καὶ δραστήριοι.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ θερμότερα τὰ ὄλους τοὺς φίλους νὰ μᾶς ἐμβάσουνε τὴν συνδρομὴν τους. Τοὺς ὑπενομίζουμε ὅτι σ' ἄλλα τὰ ἔτυπα ἢ συνδρομὴν προπληρώνεται. Αὐτὸ τὸ μῆνα ἀντιμεταπίζουμε τὴν πληρωμὴ δύο συναλλαγματικῶν. Γι' αὐτὸ καὶ περιμένου μετὰ ὄλους τῆς συνδρομῆς τους. Ἄλλοιτὲρ τὸ «Φανὸς» κινδυνεύει νὰ ζανασθοῦσῃ.

Παρακαλοῦμε τὸν ἑλληνικόν λαόν, ὅτι οἱ βουλευτῆς μας, νὰ μᾶς τὸ ἐπιστρέψουν. Γιὰ νὰ μὴ βροθούμε στὴν ἀνάγκην νὰ διακόψουμε ἐμεῖς τὴν ἀποστολὴν του.

■ Πενήντα
χρόνων...

Πικάντικες
δύμισες... ■

Ἡ θεραπεία τῆς ...ἐπιδημίας

Πρὶν ἀπὸ κάμποσα χρόνια στοὺς τότε διανοούμενους τ' Ἀργοστολίου εἶχεν ἐνσκήψει μιὰν ἀγίατρευτὴ τῶν Διαλέξεων.. ἐπιδημία.

Ἔτσι κάθε Κυριακὴ κάποιος.. κόκορας θὰ μᾶς καλοῦσε στὴν ὁμορφὴ προσεισμικὴ αἴθουσα τοῦ «Κοινωνικοῦ Συνεργατικοῦ Συνδέσμου Ἀργοστολίου» νὰ μᾶς μπαφιάσει μὲ τὴ σοφὴ ὁμιλία του καὶ νὰ μᾶς κάμη νὰ χαμουριώμαστε μέχρι ξεκλιδώματος σιαγόνων. Χωρὶς βέβαια νὰ λείπουμε κι' οἱ ἐξαιρέσεις, τῶν πραγματικῶν καλῶν κι' ἐπικοδομητικῶν ὁμιλιῶν ποὺ ἀκούγαμε, κατὰ τὴ διάρκειά τῆς ἐπάρτης τούτης ἐπιδημίας.

Κι' ἀφοῦ ἡ πρόσκληση εἶταν προσωπικὴ κι' ἀφοῦ οἱ προσκαλούμενοι ξέραμε πῶς θὰ δίνουμε ἀπολογία ἀν ἀπουσιάζαμε ἀπὸ τοῦ ὁμιλητῆ τῆς διάλεξης, ἀνογκαστικὰ κάθε Κυριακὴ ὑφιστάμεθα τῆς ἐπιδημίας τῶ ἐπακόλουθα: Γιὰ νὰ δρέψῃ στὸ φινάλι ὁ ρήτορας τὰ καταγανακτισμένα μας συγχαρητήρια καὶ οἱ δυὸ τοπικὲς μας βδομαδιατικὲς ἐφημερίδες ΕΛΗΑ καὶ ΤΕΛΩΝΙΟΝ γιὰ ν' ἀναγράψουν τὸ δυὸ μὰ του.

Τὸ δὲ μαρτύριο τοῦτο τὸ ὑφιστάμεθα ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριο καὶ διαρκοῦσε μέχρι τὸν Ἰούνιο τοῦ ἐπόμενου χρόνου, μέχρι ποὺ ὁ κολῶς μας Θεὸς μᾶς λυτήθηκε κι' ἔστειλε τὸν... ἄγγελό του νὰ μᾶς γλυτώσῃ.

Ὁ δὲ ἄγγελος τῆς σωτηρίας μας λεγόμενος Νίκος κι' ἦταν ὁ θυμοφιλόσοφος δικηγόρος Νικολάκης Τραυλὸς ὁ «Ἀφέντης» ἢ «Ἀμπωσον», τοῦ ὁποίου οἱ φάρσες ἀφήσανε στὸν τόπο μας ἐπαχῆ.

Ὅλοι μᾶς ξέραμε πῶς ὁ ἀλησμόνητος «Ἀμπωσον» ἦταν ὁ πρῶτος καταγανακτισμένος Ἀργοστολιώτης, κατὰ τῆς ἐπιδημίας τῶν Διαλέξεων. Γι' αὐτὸ καὶ πρῶτος μᾶς μάλισσε τὴν πρόσκλησή του καὶ μάλιστα μὲ ὄμμα του: «Τὰ κοινωνικὰ ὠφέλη τῶν Διαλέξεων». Γιὰ τοῦτο κι' ἐκεῖνο τ' ἀπόγιομα τῆς Κυρια-

τῶν Διαλέξεων

κῆς ποὺ θὰ μᾶς μιλοῦσε ὁ Νίκος, οὔτε βελόνι δὲν μποροῦσε νὰ ρίξῃ μέσα στὴν αἴθουσα τοῦ Συνδέσμου. Καὶ στὴν ἐμφάνισή του στὸ δῆμα τὴ χαιρετίσαμε μ' ἐξαλλα χειροκροτήματα καὶ ποδοκρουσίες, σὰ νὰ θέλαμε νὰ διηγήσομε τὴν ἀποδοκιμασία μας στὸν ἐπίσκοπο καὶ ἀποστάτα, ποὺ ἐνῶ κατὰκρινε τὴν ἐπιδημία τῶν Διαλέξεων ἐμφανιζότανε καὶ νὰ μιλήσῃ.

Ἀπάντηση

Σὲ ἀπορία

Νὰ μὲ ρωτᾶς γιὰ τοὺς γαμπροὺς

γιὰτὶ φοροῦν τὰ μαῦρα τὸ θεωρῶ, παμφίλατῃ, κουτὸ μὰ καὶ παλάβρα! Κι' ἀφοῦ μὲ στεφανώματα, ἦτσι μὲ κουκουλάματα, τὸ παίρνουνε ἀπόφαση νὰ καταδικασθοῦνε, φοροῦν τὰ μαῦρα, οἱ φτωχοί, νὰ δειξοῦν πῶς.. πενήθουν!

Σὲ τερατόμορφη

Γιὰ νὰ νομίξῃς ὁμορφὴ πῶς εἶσαι καὶ καυχίσε, ὄντες εἰς τὸν καθορέθη σου σὰ μοῦδια θὰ κυττίσε! Ἴσως μὲ φαντασία σου θὰ βλέπῃς ἄλλη φάτσα, ἄλλοιῶτικα θε' νὰβλεπες πῶς γίνηκες σὰ.. στράτσα!

Σὲ νηστεύουσα

Νηστεύεις πᾶν φαγώσιμο ὡς θέλεις κι' ἢ ἔρησκεία, ἀλλ' ὄχι καὶ του. Ἔρωτα τὴ γλύκα τῆς γλυκείας! Γιατὶ, τὸ.. εἶπε κι' ὁ Χριστὸς: ἀπληθύνεσθε κι' αὐξάνεσθε, ὄντες στὴ σάρκα πειρασμοῦ, σὰν ἄθρωποι.. αἰσθάνεσθε!

Κρατώντας στὰ χέρια του ἓνα μάτσο χαρτιά, ὁ ὄγκος τῶν ὀπίω μᾶς ἔκανε ὄλους μας νὰ παγώσομε. Γιατὶ ὅπως ὑπολογίζαμε τουλάχιστον πέντε ἔξι ὥρες θὰ χρειαζότανε γιὰ νὰ μᾶς τὰ διαβάσῃ. Ἐκεῖνος ὅμως μὲ τὴ σωτῆρική του ἀπάθεια τ' ἀκούμπησε εἰς τὴν ἔδρα καὶ μὲ τὸ εἰρωνικὸ καὶ σαρκαστικὸ του βλέμμα μᾶς ἀγκάλιασε ὄλους μας, γλεντώντας ἀσφαλῶς μὲ τὸν τρόπο καὶ τὴν ἀγωνία μας.

Ἦτοτε ὑποκλίθηκε βαθύτατα σὰ γνήσιο τ' Ἀργοστολιοῦ ἄρχοντόπουλο καὶ μὲ τὴ βροντώδη κι' ὠραία φωνή του, χωρὶς νὰ κάμη χρῆση χειρόγραφου, μᾶς ἀπάγγειλε:

—Σκοπὸς μου ἦταν νὰ σᾶς μιλήσω!

—καὶ μὲ τὸ κατὰ δύναμιν νὰ σᾶς ξαλίσω!..

—ἀλλ' ἀφοῦ εἴσεἰς προκαταβολικῶς μὲ χειροκροτήσετε,

—δὲν βλέπω τὸν λόγον καὶ μαζὶ μου ν' ἀγανακτήσετε.

—μόνο ποὺ ἡ ΕΛΗΑ καὶ τὸ ΤΕΛΩΝΙΟΝ τὴν ἄλλην ἐβδομάδα.

—δὲν θὰ γράφουν ὅτι κι ἐγὼ σᾶς διάβασα μιὰ φυλλάδα.

—ὅμως ὄλες καὶ ὄλοι σας θὰ μὲ θεωρήτε πάντοτε κύριο.

—διότι σᾶς ἀπάλλαξα ἀπὸ τῶν Διαλέξεων τὸ μαρτύριο.

Καὶ ἡ μὲν αἴθουσα τοῦ «Κοινωνικοῦ Συνεργατικοῦ Συνδέσμου» κόντεψε νὰ γκρεμισθῇ ἀπὸ τὶς θερμὲς ἐκδηλώσεις μας πρὸς τὸν σωτήρα μας.

Οἱ προφηθέντες καὶ παριστάμενοι ρήτορες, κόνοντας τὴν ἀνάγκη ἐπιθυμία, σπεύσανε νὰ σφίξουν μὲ θερμότητα τὰ χέρια τοῦ ἀλησιόνητου «Ἀμπωσον» ἢ ἐπιδημία τῶν διαλέξεων θεραπεύθηκε καὶ γιὰ χρόνια δὲν ἐσανατόλισε κανένας νὰ ξενακᾶμῃ τὴν κόκορα μέσα στὴν πάντοτε πολὺ εὐμενὴ καὶ πνευματικὰ ἀνύπερη κοινότητα τ' Ἀργοστολίου μας.

Ἡ ὁποία κατὰ τὴ γνώμη μας βρισκότανε ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο ὡστε νὰ πηγαίῃ στὶς διαλέξεις μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ γλεντήσῃ, μὲ τοῦ ὁμιλητῆ τῆς τοῦς «μαργαρίτες»!..

Περιπτεύουν τὰ σχόλια

Μᾶς γράφουν οἱ φίλοι μας

Ἰδιαίτερα μᾶς συγκίνησαν τὰ ἀπλά λόγια τοῦ ξέχωρου φίλου κ. Γιάννη Ἀνδρέα Σάρλου. Τοῦ γιου τ' ἀξέχαστου Ἀνδρέα Σάρλου, ἐκδότη καὶ συντάκτη τοῦ ἱστορικοῦ «Τελώνιου». Γι' αὐτὸ κι' ἀπαρεξήγητα τὰ προτάσσουμε:

«Γιὰ τὸν «Φανὸ», σοῦ λέγω μὲ κάθε μου εὐλικρίνεια, πῶς δὲν βρῖσκω κατάλληλα λόγια γιὰ νὰ περιγράψω τὸ μέγεθος τῆς ἀξίας του...»

Μὲ ἀφαστη ἀγάπη
Γιάννης
Ἀργοστόλι 13)8)64

μὲ μιὰ μικρούλα συνδρομὴ τὸν χρόνο μιὰ φορά!...

Μὲ κείνο τὸ ὑπέροχο τὸ χιούμορ του τὸ φίνο, ποὺ σπαθεντάρη τὸν καλὸ τὸν φίλο μας τὸν Ντίνο.

Μὰ πρόσεχέ τον Χρῆστο μου ἔχει φαρμάκι πέννα μὴ σοῦ ξεβγάλει τ' ἄπλυτα ἀλλὰ καὶ τὰ πλυμένα...!

ΝΙΟΝΙΟΣ ΠΑΥΛΑΤΟΣ
Πάστρα 11)8)64

(στὸ λέω νέτα—σέκα καὶ ξεπερνᾷς πολλὲς φορές (τὸν ποιητὴ Μολφέτα. ...Χαρὰ καὶ ἀγαλλίωση αἰ- (σθάγεται ἡ καρδιά μας ὅταν μᾶς στέλνεις τὸν «Φα- (νὸ) ἀγαπητὲ Βουνά μας. ...Πολλὲς φορές καὶ ὑπουρ- (γούς τοὺς κάνεις ἄνω—κάτου κι' ἀκολουθεῖς τὴν τακτικὴ τ' (Ἀνδρέα Λασκαράτου. Τί νὰ σοῦ γράψω, κύρ Βου- (νὰ, θὰ λυπηθῆ ἡ ψυχὴ μας, ἐάν σὰς ἀφορέσουνε καὶ σέ- (να στὸ νησί μας!...

Γεώργιος Ν. Ἀποστολάτος
Ποιητῆς
Θεσ)νίκη 6)8)64

ΣΤΟΝ «ΦΑΝΟ» ΠΟΥ ΞΑΝΑ-
(ΒΓΑΙΝΕΙ
ΚΑΙ ΦΩΤΙΖΕΙ ΚΑΙ ΘΕΡΜΑΙ-
(ΝΕΙ

Ἔλαβα σήμερα Βουνά τὸν φωτερό «ΦΑΝΟ» σου, ὅπου τόνε ξανάβγαλες γιὰ βάσανο δικό σου.

Γιατί, θ' ἀκούσης ἔπαινους κι' ἄμετρη κολακεία, μᾶ... συνδρομὴ στὴν τσέπη (σου δὲν θάμπη οὔτε μιά!

Καὶ θε νὰ λάθης μπόλικα, φίλε, συγχαρητήρια μὰ ἐξηητάρια δὲν θὰ δῆς Μά! Τὰ Ἑφτὰ Μυστήρια!

Μὰ γιὰ νὰ πάη ἡ δουλειὰ γούρικη, γέροντά μου, τραβάω ἀπὸ τὴ τσέπη μου καὶ στέλνω τὰ δικά μου!

Γιατὶ δὲν φέγγει κ'Ὁ Φα- (νός»,

φίλοι, μὲ τὸ νεράκι, παρὰ μὲ πενητάρικο κι' ἕνα βρακαρικόκι!

Πιὰ νὰ γεμίξη τοῦ «Φανοῦ» τὸ φτωχικὸ κοντέλι, σπεῖlate τὸ ἐξηητάρι σας στὸν «Ἄερο», ἢ... οἱ φίλοι!

Καὶ θὰ διαβάστε ὄμορφα κι' ἀστεία ζουμερά,

...Μετὰ χαρὰς ἐπήραμε καὶ (πάλι τὸ «Φανὸ» σας ποὺ εἶναι ἕνα ὑπέροχο τὸ (περιοδικό σας. Προσά τα ἔχετε σπάνια, μὰ (καὶ μεγάλη ἀξία κι' εἶστε ἐν Ἀστέρι Λαμπερό (γιὰ τὴν Κεφαλληνία. Γράφεις στίχους ὑπέροχους

ΣΥΝΔΕΣΤΕ ΣΥΝΔΕΣΤΕ

Ἀληθινὸ κι' ἐπίκαιρο

Εὐλαβικὴ
ἐκδήλωση

Λιτανεύοτανε «ἡ χάρι τῆς Παναγίας τῆς Δραπονιώτισσας, ὅπως λιτανεύεται κάθε χρόνο στὶς 24 τοῦ Σεπτεμβρίου. Μὲ ἐπὶ τῆς τάξεως τὸν πιδ εὐλαβικὰ ἐπίτροπο τῆς ἐκκλησίας τὸν ἀξέ χαστο Ζεγκλογιάννη.

Ἀλλὰ μπαίνοντας ἡ Θεία χομπὴ στὴ στενὴ «Γέφυρα», ἄρ- χισε στριμωξίδη κοὶ τὸ παρλατό ριο ἀπὸ τὶς γυναῖκες. Ἦτανε τόσο τὸ σούσουρο ποὺ ὁ πρᾶος κι' εὐλαβικὸς Ζεγκλογιάννης, ἀ- φοῦ μὲ τὸ καλὸ δὲν μπόρεσε νὰ ἐπιβάλλη τὴν τάξη, ἀκούσθηκε νὰ οὐρλιάξη:

Μωρὲς ποὺ νὰ πάρη τὴν Παναγία σας, οὔτε τὴν Παρθένά ποὺ πᾶει μπροστά σας δὲν σε- βόσατε καὶ νὰ σκάσετε; Κι' ὕστερα σοῦ λένε πῶς ἐ- μείς... βλαστημάμε!

Μὲ πολλὴν χαρὰν ἐλάβομεν τὸν «Φανόν», τοῦ ὁποῖου τὸ περιεχόμενον ἦτο, ὡς πάντοτε, ἔξοχον καὶ ἀσυγκρίτως ἀνώτε- ρον πάσης ἄλλης Σατιρικῆς Ἐ- πιθεωρήσεως.

Ἐὰν ὑπάρχουν — καὶ πρέ- πει νὰ ὑπάρχουν — Κεφαλονί- τες πατριῶται, θὰ πρέπει νὰ ἐνδιαφερθοῦν διὰ τὴν ζῶνὴν ποῦ «Φανοῦ» καὶ τὴν εὐδοκίμησίν του, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐνθάρ- ρυνσιν τοῦ ΝΕΩΤΕΡΟΥ ΣΟΥ- ΡΗ, ὅπως εἶναι ὁ διευθυντῆς του κ. Βουνάς.

Κωνστ. Τρυφ. Ἀποστολόπουλος (Δ)νιτῆς Ὀργανισμοῦ Οἰκον. Διαχειρίσεως ὁ «Κρῖκος» Ἀθήνα

Ὁ καλόγηρος

Οὔτε τὰ θεῖα βλαστημά μῆτε ποτὲ θυμάνει, μὴδὲ ποθεὶ τὸν γυρισμὸ ἐλπίδα του τὴ μόνη!...

Στὸ Παρισάκι βρῖσκεται τῶρα καὶ ...ἀσκητεῖ μὰ τοῦτ' ἔδρει πεμφίλαστοι, τὸ τί μᾶς μαγερεῖν!...

Ἀλλ' ἔτσι ἀσκητεῦντας νάχη μετανοήσει καὶ μὲ μυαλὰ ἀλλοιώτικα ὅπως νὰ γυρίσῃ!

ΙΑΚΩΒΑΤΙΔΟΥ
ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΙΩΝΙΟΥΡΟΥ

Ἡ τοπικὴ μας ἐγκυκλοπαίδεια

Πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι:

— Ἀπὸ ἓνα θέσπισμα τῆς Ἰονίου Γερουσίας με ἡμερομηνίαν 30 Σεπτεμβρίου 1799, τὸ ὁποῖον ἔχουμε στὸ «Ἱστορικὸν Ἑπτανησιακὸν Ἀρχεῖον» μας, διαπιστώνουμε πολλές ἀξιολόγες πηροφορίες γιὰ τὴν κατάσταση τοῦ Ληξουρίου πρὶν ἀπὸ 165 χρόνια.

— Διότι σ' αὐτὸ ἀναφέρεται ὅτι ἡ πόλις τοῦ Ληξουρίου διὰ τῶν οἰκίων καὶ τὴν καλλονὴν διακρινότανε γιὰ τὴν «εὐπρέπαιαν τῶν αὐτῆς λεωφόρων».

— Ὅτι τὸ ἐμπόριον «διατελεῖ ἐν ἀνθηρᾷ καταστάσει» ἢ δὲ τότε Ληξουριώτικη κοινωγία ἀποτελεῖ το «ἀπὸ οἰκογένειες εὐγενῶν, εὐφυῶν ἀνδρῶν καὶ τιμίων ἐπιτηδευματιῶν, τεχνιτῶν καὶ ἔργα τῶν».

— Ἀκόμα δὲ πληροφοροῦμεθα ἀπὸ τὸ ἱστορικὸν αὐτὸ ντοκουμέντο ὅτι, εἰς τὰς ἐξοχὰς Καταγωγῆς, Ἀγωγῆς καὶ Θηναίας μετὰ τῆς πόλεως Ληξουρίου κατοικούν 20 περίπου χιλιάδες κατοίκων, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 6.000 ἐντὸς τῆς πρωτεύουσος τῆς Παλλικῆς.

— Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἱστορικούς μας χαρίζει ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες γιὰ τοὺς κυνηγούς: «δὲν ἐλλείπουσι τὰ θήρεια ζῶα, οἷα ἀλώπεκες, ἰκτίδες καὶ λαγῶσι!...». Προσθέτοντας καὶ στὰ «Θήρεια ζῶα» δηλ. στὰ θηρία καὶ τοὺς λαγούς.

— Ὅσο γιὰ τὰ πουλιὰ, ἀναγράφει: «Τὰ πτηνὰ τὸ πλείστον εἶναι διαδοτικά, διαρκῶς δὲ ἐμφωλεύουσιν ἐπὶ τῆς νήσου αἱ πέρδικες»..

— Στὰ τέλη τοῦ 18ου αἰῶνα ἡ Κεφαλονία εἶχε περίπου 60 χιλιάδες κάτοικους. Ὅσοι κατὰ τὸ πλείστον εἰσὶν εὐμορφοὶ καὶ ζωηροί. Εἶναι ὀξύνους, ἐπιχειρηματίαι, ἐργατικοὶ, σκέπτονται δὲ εὐσταθῶς καὶ ἐπίμονα, ἄχρις οὗ ἐπιτυχῶσιν...».

— Φαίνεται δὲ ὅτι τότε τὸ Κεφαλονίτικο φιλότιμο... ἐμπούμπουλιζε καὶ ἐμπούμπουλιζε τὴν κομμοῦρα του, διότι ὁ ἱστορικός σημειώνει: «...Ὅταν προσβάλλανται κατὰ τὴν τιμὴν, ἐξάπτονται λίαν καὶ ἰκανοποιούνται διὰ τῶν ὄπλων!...».

— Ὅπως εἶναι γ' ὠστον ἢ Βα

νετσιάνικη κατοχὴ στὴν Κεφαλονία διάρκεσε ἀπὸ τὸ 1500 μέχρι τὸ 1797.

— Μία ἀπὸ τὶς ποινὲς τῶν Βανετσιάνων ἦταν καὶ τοῦ ραβδισμού χωρὶς νὰ ξέρουμε τὴ χρονολογία ποῦ ἐφαρμόσθηκε.

— Μόνον δὲ ὁ ἱστορικός μας Ἰωάννης Κωστής Λοβέρδος σημειώνει τὸ 1768, ὡς χρόνον κατὰ τὸν ὁποῖον: «ὁ προβλεπτής τῆς νήσου Ἀνδρέας Δονὰ ἀπηγόρευσε τὴν ἀτιμωτικὴν ποινὴν τοῦ ραβδισμού τῶν κατοίκων...».

— Ἐκτὸς τῶν γνωστῶν πληροφοριῶν ποῦ μας δίνουν οἱ ἱστορικοί τοῦ νησιοῦ μας γιὰ τὴν οἰκογένεια Μεταξά, κί ὁ Κερκυραῖος Μάρκος Θεοτόκης στὸ δυσέρετο σύγγραμμά του: «Ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας ἐν Κεφαλονία καὶ αἱ ἀστάσεις αὐτῆς ἐν ἔτεσι 1800, 1801, 1802» στίς σελίδες 145—146 προσθετεῖ: «Ἡ Οἰκογένεια Μεταξά ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὀδωμένη κατὰ γεται ἐκ τοῦ Γερουσιαστοῦ Μάρκ' Ἀντωνίου Μεταξά. Ὅστις ἀφού πρότερον ἀνδρείως ἐπολέμησε πλῆσιον τοῦ τελευταίου αὐτοκράτορος (Κωνσταντίνου Παλαιολόγου) καὶ ἀφού εἶδεν αὐτὸν ἐνδόξως πεσόντα, κατέφυγε εἰς τὴν πλοῖον Γενουσιῶν, ὅπερ μετέφερον αὐτὸν, εἰς Κρήτην. Περιπλανηθεὶς δὲ εἰς διαφόρους ὑπὸ τοὺς Ἐνετοὺς διατελούσας Ἑλληνικὰς χώρας, τέλος ἀποκατέστη ἐν Κεφαλληνία...».

— Ὡστε κί ὁ Κερκυραῖος ἱστορικός Θεοτόκης παραδέχεται τὴ Βυζαντινικὴ τῶν Μεταξάδων καταγωγὴν προσθέτοντας μάλιστα λεπτομέρειες γιὰ πολλοὺς Μεταξάδες διακριθέντες: «Εἰς πάντας τοὺς πολέμους οὗς διεξήγαγεν ἡ Ἐνετικὴ Πολιτεία κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν...».

— Ἰβουὶ τῶρα με πόσην ταγκουνία ἓνας ἀπὸ τοὺς ἱστορικούς μας περιγράφει τὸ φοβερὸ γεγονός τῆς ἐπάρτης Βρεταννικῆς.. «προσασίας»!

— Διάβαζε τυραννικῆς κί ἀπάνθρωπης κατοχῆς, ἢ ὁποῖα ἤμυράκεσε ἀπὸ τὸ 1809 μέχρι τὸ 1864.

— «...Ἡ Ἀγγλικὴ ἐκστρατεία ἐγένετο μὴν Σεπτεμβρίῳ τοῦ

Ὁ Παπᾶς

Εἶναι παπᾶς, μὰ σὰ παπᾶς δὲν ἔχει τὸν Θεὸ του, νεανικὴ νάχη φωτιά στὸν οὐδοηκοστό του!...

Εἶν' ὁ παπᾶς, ποῦ τὸν παπᾶ ἐπαίξε τοῦ Κωστάκη καὶ δρίσκειται... ἐξόριστος τῶρα στὸ Παρισάκι!

Κί ἔκαμε τὸν «ἀνένδοτο» σκληρὰ τὸν πόλεμό του! Καὶ στὰ βαθεῖα του γηρατεῖα, μὲ θαυμαστής μειότης φωτιά, πραγματικότες γίνηκε τῆς νεότητος τ'...ὄνειρο του!

«Ὁ θεῖος»

τοῦ ἀνεψιοῦ

Ὡ «θεῖε» μας μελίρρυτε μπελαδες πώχεις κί εἶχες, ἀπὸ σοφὸς καθηγητής, ἄρες πεζὲς κί ἀνιερὲς μὲ τ' «ἀνεψιοῦ» τὶς κατσαρὲς ν' ἀπασχολεῖσαι!... τριχες!

Κί ἐνῶ εἶσαι σοφώτατος καὶ στὴ λαλιά... ἀηδόνι, γιὰ τ' «ἀνεψιοῦ» σπασίματα, κόνεις παραπατήματα, κί ὅπως τὸ λέει κί ὁ Λαός: «Ὁ «Μπαρμπας» τὰ πληρῶνει!...»

Ὁ ἀντιπρόεδρος

Παπάγου ἀντιπρόεδρος καὶ Κέντρον μας τὰ ἴδια, ἐγνοίεις οἰκονομίας μας τὸν ζώνουσε σὰ φίδια!

Κί ἔρχεται πάντα δεύτερος ὁ τῆς Ἥλειας γόνος πρωθυπουργίας μένοντας...ἀπόδου τοῦ νιμφῶνος!

1809, ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ὁσβάλδον Ἐκ Μελίτης ἀφίκετο πρῶτον εἰς Ζάκυνθον, ὅπου μετ' ἀσθενῆ ἄμμαν τῆς Γαλλικῆς Φρουρᾶς, παρεδόθησαν ἡ πόλις καὶ τὸ Φρούριον. Μετὰ τινος δὲ ἡμέρας ἐκυρίευσαν τὴν Κεφαλληνίαν ὄντι ἀντιστάσεως...».

Δηλαδή τὴν ἐπάρη τῆς Βρεταννικῆς τυραννικῆς κατοχῆς τῆς νήσου μας, τὴν περιγράφει τόσοσιν κινηματογραφικὰ κί ἐπιπόλαια, σὰ νὰ ἐπρόκειτο γιὰ Βρεταννικὸ τουριστικὸ ταξιδάκι!..!

228 Από τις ιστορίες και θρύλους μας

Ἀντήνωρ, ὁ ἐκδικητῆς τῆς τιμῆς

Ἀνάμεσα στὰ Κεφαλονίτικα παραμύθια, πού γήπιο ἄκουσα ἀπὸ τὸν νόνο μου, ἕνα μου ἔκανε τὴ πιὸ μεγάλη ἐντύπωση, γι' αὐτὸ κι' ἀκόμα ὡς τὰ σήμερα τὸ θυμάμαι.

Εἶτανε λέει, παιδάκι μου, στὴν Κεφαλονιά, ἕνας φοβερὸς βασιλιῆς τόσο τύραννος, πού κανένας δὲν εἶχε τίποτα τὸ δικό του. Σπίτια, περιουσιές, ζῶα, δέντρα κι' ἄνθρωποι ἀνήκαε στὴν ὄρεξη τοῦ ἀπληστου κι' ἄρπαγα βασιλιᾶ. Οὔτε τὴ γυναῖκα του, πού λέει, ὁ λόγος, κανένας δὲν ὠρίζε. Ἀλλὰ βρέθηκε κάποιος καλὸ παλληκάρι, πού ἀπάλλαξε τὸ νησί μας ἀπὸ τοῦτο τὸ κάθαρμα.

Ἀντήνωρ τὸ λέγανε τὸ παλληκάρι. Καὶ μιὰ νύχτα ντύθηκε σὰ γυναῖκα, στὴν ὁποία φυσικὰ ὄνοιξε πρόθυμα τὴ πόρτα τοῦ παλατιοῦ του ὁ κακὸς βασιλιῆς. Ὁ δὲ Ἀντήνωρ σὰν ἐκδικητῆς τοῦ λαοῦ, ἔχωσε βαθειὰ τὸ μαχαίρι του μέσα στὴ βρωμερὴ καρδιά τοῦ αἰσχροῦ βασιλιᾶ.

Ὁ λαὸς τότε τὸν ἔκαμε βασιλιᾶ του καὶ ζήσανε ἐκεῖνοι καλὰ καὶ ἐμεῖς καλλίτερα. Κάπως ἔτσι εἶτανε τὸ ὄμορφο παραμῦθι πού τοῦ ζητοῦσα καὶ μου ἔλεγε καὶ ξανάλεγε ὁ μακαρίτης ὁ νόνος μου.

Μόνον θυμάμαι πὼς κόμπιαζε καὶ κοκκίνιζε κυττάζοντας μὲ λατρεία τὴ νόνα μου, ὅταν τόνιζε πὼς οὔτε τὴ γυναῖκα του, πού λέει ὁ λόγος, κανένας δὲν ὠρίζε...!

Ἡ δὲ νόνα μου μισοθύμανε καὶ τοῦ ἔκανε τὴ παρατήρηση πὼς τέτοια παραμύθια δὲν πρέπει νὰ τὰ λέμε στὰ νήπια.

Ἄλλ' ὁ νόνος μου δὲν μου χαλοῦσε κανένα χατήρι. Καὶ μου τὸ ἔλεγε καὶ τὸ ξανάλεγε γιατί τοῦ ἄρεσε γ' ἀντρεῖεται σὰν τὸν Ἀντήνωρ τὸν ἐκδικητῆ. Τοῦ ὁποίου λὲς κι' ἔπαιρνε τὴ λεβέντικη ὄψη, σὰν τὸ παραμῦθι, κατάληγε πὼς ἔχωσε βαθειὰ τὸ μαχαίρι του, μέσα στὴ βρωμερὴ καρδιά τοῦ αἰσχροῦ βασιλιᾶ.

Κυττάζοντας μὲ ἀγάπη καὶ περιφάνεια μὲς στὰ μάτια τὴ νόνα μου, σὰ νὰ τὴν βεβαίωνα

πὼς θὰ γινότανε κι' ἐκεῖνος Ἀντήνωρ ἐκδικητῆς, ἂν κανένας προσαποῦσε νὰ τοῦ ἔκλεπτε τὴν ἀγάπη της!...

Κάθε ὅμως παραμῦθι καὶ κάθε θρύλος πιστεύω ἀπόλυτα, πὼς ἔχει καὶ κάποια τῆς ἀληθείας πηγὴ. Τὴν ὁποία, βέβαια ὁ λαός, ἀπὸ στόμα σὲ στόμα, μεγαλώνει ἢ καὶ ἀλλάζει, ἀλλὰ κατὰ βάση μένει τὸ πραγματικὸ γεγονός.

Καὶ γιὰ νὰ σὰς ἀποδείξω πὼς τὸ παραμῦθι τοῦ νόνου μου ἦταν μιὰ ἀφήγησις κάποιας πραγματικότητος ἀπὸ τὰ Ὀμηρικὰ χρόνια, θὰ σὰς παραθέσω ὀλόκληρη τὴ σχετικὴ περικοπὴ ἀπὸ τὴν «Ἱστορίαν τῆς Κεφαλονίας τοῦ Ἰωάννου Κωστῆ Λοβέρδου» σελίδες 25—26:

«Πρὸ τῶν Τρωϊκῶν χρόνων τὸ Βασιλικὸν ἀξίωμα (στὴν Κε-

στανανανανανανανα

ΤΟ ΟΜΟΡΦΟΠΑΙΔΟ

Βουλῆς μας τ' ὄμορφόπαιδο, δροσάτος σὰν παιδάριο, πού κάποτε μὰς ἔκαμε τριάντα τὸ Δολλάριο!

Εἶν' ἡ... ὄμορφιά του τὸ συχνὸ θέμα γελοιογράφων
Καὶ μ' ὄνειρα...πρωθυπουργοῦ
θὰ πάη καὶ στὸν τάφο!...

Ο ΠΑΣΣΑΣ

Ὅσο τὸ Κέντρο κι' ἡ ΕΡΕ
θγάνουνε τὰ ματάκια τους,
βάζουν οἱ...ἴδιοι τὴ φωτιά
λαχτάρια στὰ παντζάκια τους!..

Ὅσο λοιπὸν θὰ τρώγωνται
τοὺς τρώει καὶ τὸ φίδι
καὶ σὰ στραβοὶ δουλεύουνε
κι' οἱ δυὸ στοῦ Πασσαλίδη!

ΓΙ' ΑΓΟΡΕΣ καὶ πωλήσεις
τῶν οἰκοπέδων σας καὶ σπιτι-
ῶν σας ἀποταθῆτε: Μόνον
τῆς Κεφαλονίας» Ἀργαστόλιον.
Ταχύτης — Ἐχεμύθειαι καὶ
πρὸ παντὸς τὸ συμφέρον σας.

φαλονιά) ἦτο κληρονομικόν, ἀλλ' εἶχε περιορισμένην ἐξουσίαν. Ἐπειδὴ δὲ λίαν ἐβράδυναν νὰ ἐπανακάμψουσιν εἰς Ἑλλάδα οἱ εἰς τὸ Ἴλιον ἀπελθόντες ἡγεμόνες, πλείστα μεταβολαὶ συνέβησαν εἰς τὰ κράτη αὐτῶν καὶ στάσεων γενομένων ἐν τισι, πολλοὶ αὐτῶν ἐξεδιώχθησαν καὶ μετέβησαν ἄλλαχού. Οἱ τύραννοι, οἱ μετὰ ταῦτα δεσποσάσαντες τῶν πόλεων οὐδὲν ἀξιοσημνηόμενον διέπραξαν. Πᾶσαι αἱ Ἑλληνίδες Πόλεις, πλὴν τῶν ἐν Σικελίᾳ κατέλυσαν τὴν τυραννίαν τῆ βοηθείας τῶν Λοκεδαίμωνίων...».

Κι' ἔπειτα ἀπὸ τὸν παραπάνω ἱστορικόν του πρόλογον μὰς δίνει ὁ Λοβέρδος, ἐπικαλούμενος καὶ τὸν Ἡρακλείδην τὸν Ποντικόν, αὐτοῦσια κι' ἀναλλοίωτη τὴν ὑπόθεσις τοῦ παραμυθιοῦ, πού μὰς ἔλεγε καὶ ξανάλεγε ὁ μακαρίτης ὁ νόνος μου:

«...Ἐν Κεφαλληνίᾳ Προμνήσου υἱὸς ἐκράτησε καὶ χαλεπὸς ἦν καὶ ἑορτὰς πλέον θυοῖν οὐκ ἐπέτρεπεν, οὐδ' ἐν τῇ πόλει διαιτᾶσθαι πλέον ἡμερῶν δέκα τοῦ μηνός. Τὰς δὲ κόρας, πρὸ τοῦ γαμίσκεσθαι, αὐτὸς ἐγίνωσκεν». Ὅποτε ὑπῆρχε στὴν Κεφαλονιά ὁ κακὸς βασιλιῆς ὁ γιὸς τοῦ Πρόμνησου πού ἔκανε δικὴ του κάθε κόρη πρὶν ἀπὸ τὸν γαμπρὸ...!

Καταλήγει δὲ ὁ ἱστορικὸς μὰς μὲ τὴ παλληκαριὰ τοῦ ἐκδικητῆ:

«...Ἀντήνωρ δὲ λαθὼν ξιφίδιον καὶ γυναικεῖαν ἐσθῆτα ἐνδυσάμενος εἰς τὴν κοίτην ἀπέκτανε· καὶ ὁ δῆμος αὐτὸν ἐτίμησε καὶ ἡγεμόνα κατέστησε καὶ ἡ κόρη περὶ ἧς εἰσθῆι ἐπικλήη ἐγένετο...».

Ὅπως κατάληγε καὶ τὸ παραμῦθι τοῦ νόνου μου πὼς ὁ Ἀντήνωρ ἐντύθηκε γυναικεῖα καὶ πῆγε κι' ἔχωσε βαθειὰ τὸ μαχαίρι του στὴ βρωμερὴ καρδιά τοῦ αἰσχροῦ βασιλιᾶ.

Πι αὐτὰ καὶ τὰ τοπικὰ μὰς παραμύθια πρέπει νὰ τὰ ἀποθανατίζουμε, γιὰ τὴν ἰσως τὸ καλύτερὸν τοῦ γένους καὶ γιὰ κάποιον θρύλον ἢ καὶ γεγονός τῆς μακροαίωνης Κεφαλονίτικης κι' ὄμορφης ἱστορίας,

ΙΑΚΩΒΟΣ ΕΙΔΟΣ
ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Μεταξὺ λυγισμοῦ καὶ σάτιρας

Νᾶσαι μέσα σέ ψυγεῖο

Κρινορόδα λές κι' ἀνθούνε, σὰ γελούνε δυὸ σου χεῖλη
κι' ἔχεις μάτια σὰν τ' ἀστέρια κάποιας νύχτας τοῦ Ἀπρίλη!
Και μ' ἀνάβει ἡ φωνή σου τῆς σαρκός μου τήν... ἀντάρα,
γιατὶ σέρτικα φουμάρεις κι' ἄλο δεύτερα τσιγάρα!...

* *

Στα τραγούδια μου σοῦ γράφω, πῶς γιὰ σένα και στὸν τάφο
θὰ κατέβαινα, χρυσῆ μου! Ἄλλ' ἐσὺ μοῦ λές: «Σὲ γράφω
στὰ παλιά μου τὰ παπούτσια κι' ἄντε σὺρε κι' ἐξετάσου!».
Κι' ὅμως πάντοτε σὰ χάχας, ἡθὲ νὰ στέκωμαι μπροστά σου.

* *

Βλέπεις μ' ἔχεις ξετρελλάνει και γιό—γιό σου μ' ἔχεις
[κάνει,
γι' αὐτὸ θάτανε πιὸ κάλλιο, πρὸ πολλοῦ νάχα πειθάνει.
Ἄλλὰ ζῶ νὰ σὲ λατρεύω σὰ γυναίκα και θεά μου,
ἄν κι' ἐσὺ μοῦ πρίζεις σκότια και μοῦ τρώς τά...
[ἄντερά μου!]

* *

Ὅμως πάντοτε, κυρά μου, ζυπνητὸς και σ' ὄνειρά μου
σ' ἔχω ρήγισσα ψυχῆς μου και ζωῆς μόνῃ χαρά μου!
Θᾶσ' ἀγάπης μου τὸ κάδρο και καρδιάς μου ἐκμαγεῖο,
ἄν κι' ἡ θέση σου θὲ νάταν, νᾶσαι μέσα σέ... ψυγεῖο!

Γιὰ κάποια χεῖλη

Πολλοὶ τὰ χεῖλη τάτανε ξουράφια και ψαλλίδια,
ποὺ κρύβουν δηλητήρια και σκρώχνουνε σὰ φίδια!
Ἄλλοι γιὰ χεῖλη γράψανε πῶς κόβουνε και ράβουνε
κι' ἄλλοι στὰ κοιμητήρια, ὅτι και λάκκους σκάβουνε!...
Και συμφωνῶ ἀπόλυτα πῶς θέλουνε και... φόδες
κάποια χειλάνια δηκτικά,
φαρμακερά, σατανικά,
ποὺ πεθερούλες τάχουνε και κάποιες κουτσομπόλες!

* *

Ὅμως ὑπάρχουν, φίλοι μου, και χεῖλη ποὺ μεθοῦνε
κι' ὁποῦ μᾶς παίρνουν τὰ μυαλὰ καθὼς ἀνοιγοκλειούνε,
φκιασμένα λές μ' ἀπόκοσμες και θεϊκὲς τίς ὕλες,
σὰ νάσαι τοῦ Παράδεισου τῶν πόθων μας οἱ πύλες!
Κι' εἶχα τὴν τύχη, ὁ ἄτυχος, εὐδὲ τέτοια νὰ γνωρίσω,
κάποια χειλάνια ποθητά,
μεθυστικά, μαγευτικά
κι' ὁποῦ γι' αὐτὰ θὰ τρελλαθῶ, ἔάν δὲν τὰ φιλήσω!..

* *

Αὐτὸ χεῖλη, ποὺ μὲ μάγεψαν και τὴν καρδιά μου πήραν,
παρὰ τὴν ἐγνωσμένην μου περὶ χειλῶν τὴν πέτραν.
Αὐτὸ χεῖλη, ποὺ σὲ θάλασσας ἀνήκουνε... γοργόνα
και τάχει μὴν ἰσόθεη στὴν ἁμορφιά Μαντόνα!
Κι' ὁποῦ μὲ λύσσα τὰ ποθῶ σὰ νάμουν κολασμένος
και δὲν μπορῶ νὰ κοιμηθῶ,
θὰ τρελλαθῶ, θὰ σκοτωθῶ
κι' ἴσως θ' ἀκοῦστε, πῶς γι' αὐτὰ, βρέθηκα κρεμασμένος!..

Κεφαλονίτικα
σπαζοκεφαλιόματα

Κι' ὅμως
βρέθηκε
και
παρθένος

Σὲ πολὺ δύσκολη θέση μᾶς
ἔχει φέρει ἕνας Κεφαλονίτης
θαλασσόλυκος, ποὺ ἔφαε τὴ θά-
λασσα μὲ τὴν κουτάλα.

«Ἦταν, μᾶς γράφει, μὴ
παντρεμένη τρία χρόνια μὲ ξ-
ναν Τούρκο. Ἀλλὰ πήρε διαζύ-
γιο ἀπὸ τὸν Μωαμεθανὸ ἄν-
τρα τῆς, γιατί δὲν μπορούσε
ἄλλο νὰ ὑποφέρει τὴ συζυγική
τοῦ... μεταχείριση.

Ἀργότερα ἀγάπησε και παν-
τρεύθηκε ἕναν Γάλλο, στοῦ ὁ-
ποίου τὴ συζυγική... διαβίω-
ση ἄντεξε ἐπὶ πέντε δολόκληρα
χρόνια.

Και τελικὰ παντρεύθηκε μ'
ἕναν Κεφαλονίτη, ὁ ὁποῖος και
διαπίστωσε ὅτι ἡ ἀγαπημένη
σμιβία του, παρὰ τὴ συνεχὴ
κι' ὀχτάχρονη σμιβία μὲ τὸν
Τούρκο και μὲ τὸν Γάλλο, προ-
σῆλθε στὴ νυφική τους παστά-
δα φέρουσα τὰ ἐφόδια τῆς ἄ-
φογῆς δεσποινίδας.

Κι' ὁ ἀγαπητὸς και φίλος
Κεφαλονίτης πλοίαρχος κατα-
λήγει:

«Μπορεῖς, ἀγαπητέ μου
«Φανέ», νὰ μοῦ ἐξηγήσης πῶς
γίνηκε τὸ θαῦμα, τελικὰ, νὰ
βρεθῆ ἡ λεγόμενη και παρθέ-
νος, καίτοι και οἱ δυὸ προσηγη-
θέντες τῆς σύζυγοι, ἦσαν τέ-
λειο ἄνδρες;».

Κι' ἀδυνατοῦντες νὰ ἐξηγή-
σουμε τοῦ φίλου μας θαλασσό-
λυκου τὴ σατανική τουτὴ Κε-
φαλονίτικη σπαζοκεφαλιά, θὰ
περιμένουμε τὴ βοήθειά σας.

Ἀπλάθ νὰ λάβουμε τίς ἐξη-
γήσεις σας, γιὰ τίς ὁποῖες σὰς
ὀρίζουμε προθεσμία μέχρι τέ-
λους τοῦ τρέχοντος χρόνου.

Τὸν δὲ νικητὴ θὰ βραβεύση
ὁ πλοῦσιος φίλος μας καπετά-
νιος μὲ ἕνα δῶρο, τὸ ὁποῖο θὰ
τοῦ μείνη ἀξέχαστο.

Γιατὶ ἐμεῖς οὔτε σπαζοκεφα-
λίες μπορούμε νὰ λυνουμε, οὔτε
ἡ φτάχια μᾶς ἐπιτρέπει νὰ
προκηρύσσουμε διαγωνισμοὺς
και νὰ χαρίζουμε και βραβεῖα.

Από τις ιστορίες και θρύλους μας

Ο ΣΑΛΑΒΡΙΧΑΣ και η ΦΕΛΛΑ

Είχε λείει ο άρρωστος τρομερούς πονοκέφαλους. «Υστερα άρχισε «τσι» κουρλαμάδες!». Κι' ή δικοί του τόν πήγανε άκόμα αι στόν «Αη Γεράσιμο, άλλ' ούε κι' ή χάρι Του μπόρεσε να τόν γιατρέψη.

Όλοι λέγανε πώς έχει μέσα κιντινάρια διαόλους. 'Αλλ' όσους κι' άν θα του έγβανε ο 'Αγιος Γεράσιμος, βοήθειά μας, πάλι θέ να του μένανε μέσα του, κι' άλλοι!

Κι' άφού, μήτε όλοι οι γιατροί της Κεφαλονιάς της 'Αθήνας δέν μπορούσανε να βρουν την άρρώστεια του. Κι' άφού κι' ο άφέντης ο άγιος, στάθηκε αδύνατος να τόν γιατρέψη. Κι' άφού ο κουρλός χτύπαγε, δάγκωνε κι' ήταν επικίνδυνος για όποιον τόν ζύγωνε. Γι' αυτό και σωστά οι δικοί του τόν δέσανε μ' αλυσίδες και τόν κλείσανε μέσα σε μιά κάμαρα του σπιτιού τους, με χρι... ψόφου!

'Αλλά την άλλη χρονιά ήλθε στην Κεφαλονιά ο «Σαλάβριχας». Αυτό είπανε τó παρατσούκλι του τότε Κεφαλονίτη, Θεού της γιατρικής έπιστήμης. Τó δέ πραγματικό του όνομα εΐτανε Γεράσιμος Φωκάς και έδιδε τή χειρουργική στα Πανεπιστήμια της Γαλλικής Λίλλης και της 'Αθήνας.

Διεθνώς λοιπόν έπιστημονική μορφή ο Γεράσι. Φωκάς (1860—1937) κάθε τόσο νοσταλγούσε την Κεφαλονιά του και τούς παληόφίλους. Οι δέ παλαιοί του φίλοι ποτέ τους δέν τόν άποκαλούσανε κύριε καθηγητά. Σαλάβριχα τόν λέγανε από τά παιδικά τους χρόνια και Σαλάβριχα τώθελε και εκείνος να τόν λένε, για να θυμάται τά νειάτα του.

Του δέ Σαλάβριχα του εΐπανε για τόν κουρλόνε.

Με την καλωσύνη δέ κι' άφιλο κερδεια πού διακρινε τόν Σαλάβριχα, ζήτησε να δή κι' αυτός ά μέσως τόν άρρωστο.

Και σά να βλεπε ο κουρλός τόν σωτήρα του, ούτε φάναξε, ούτε δάγκασε, ούτε έκαμε καμιά κουρλαμάδα.

Στάθηκε ήρεμος και τόν εξέτασε ο σοφός μας καθηγητής. Μάλιστα του ύπόδειξε σε ποίο

μέρος του κεφαλιού του νοιώθει τούς περισσότερους πόνους.

Εκείνα τά χρόνια κανέναν στόν κόσμο χειρούργος δέν είχε τολμήσει άκόμα να κάμη χειρουργική επέμβαση στόν εγκέφαλο.

Ο δέ Σαλάβριχας ήταν ο πρώτος στην οικουμένη πού τόλμησε.

Τώρα τι γίνηκε μέσα στο χειρουργείο δέν παίρνω όρκο.

Εκείνο πού ξέρω είναι ότι ο άρρωστος έγιατρεύτηκε από τόν Σαλάβριχα, πού του άνοιξε τó κρανίο και του τό ξανάκλεισε.

'Αλλοι λένε πώς του έκοψε κάποια ίνα, πού τόν εμπόδιζε.

'Αλλοι πώς του άφαίρεσε λίγο πηγμένο αίμα πλάι από τó μυαλό του.

Κι' άλλοι πώς του έβγαλε κάποια... φέλλα! Μιά πεταλούδι

Ο πρώην πρόεδρος

Κάποτε Πρόεδρου Βουλής κατάλαβε τόν θάκο κι' έκαμε πρώτος «Τσιρ» νταϊ, άλλ' ύστερα τó «Μώκο»!

Τó Κέντρο τόν διάγραψε σ' αυτό άνηκει... άκόμα κι' όλο δαγκάει σά σκυλι χωρίς ...δόντια στο στόμα!

Φίλοι κι' έχθροι προσμένουμε τó Κέντρο να κλωπήσει, μ' αυτός μιλεί... πιά σπάνια στη χάση και στη Δύση!...

Ο υιός

'Αν ο πατήρ του κάποτε κλείσει τούς όφθαλμούς του, θα έρευνά μετά φανού να βρή τούς όπαδούς του!

Γιατ' ως γνωστόν ττά κόμματα δέν τά... κληρονομούνε άλλά με κόπους άμπετρους και τά δημιουργούνε!

Γι' αυτό σάν λείψη ο πατήρ θέ να σκορπίσ' ή σπάνη κι' ο γιός του τόν προφέσoρα πάλι θα ξανακάνη!...

τα μικροσκοπική, πού μήκε από ένα χτύπημα στο κεφάλι του άρρωστου από τή πληγή του, με τή μορφή σκουλικιού. Τó δέ σκουλίκι μετατράπηκε μέσα στο κρανία σε φέλλα. Τή δέ φέλλα, ό θουματουργός Σαλάβριχας, τήν ξόρισε με τόν καπνό. Γιατί άν άγκιαζε με τά εργαλεία του τόν έγκέφαλο, ο άρρωστος θα πέθαινε στη στιγμή.

Μόλις λοιπόν ο Σαλάβριχας είδε πάνω στα άνοιχτά μυαλά του χειρουρηγμένα δέ σουλατσάρη τή φέλλα χαμογέλασε κι' άναψε τó τσιγαράκι του. Και παίρνοντας μιά γερή ρουφηξιά καπνού, τόν φύσησε επάνω στη φέλλα.

Φυσικά ή φέλλα ζαλισμένη από τόν καπνό έφτερούγισε και σιγοσφυρίζοντας ο Σαλάβριχας ξανακαπάκωσε τó άρρωστο τά μυαλά με τó καύκαλο. Του έραψε τες γύρω πέτσες κι' από τήν έπομένη μέρα ο κουρλός ξανάγινε φρόνιμος.

Δίχως δέ ποτέ να του ξαναπανήση τó κεφάλι, έζησε άλλα 23 χρόνια ευτυχισμένος. Με τή διαφορά πώς άνάμεσα στα άγια εικόνισματα πού είχε πάνω από τó κρεβάτι του, πρόσθεσε και μιά του Θεού Σαλάβριχα φωτογραφία.

Αυτός είναι ο θρυλικός μας Σαλάβριχας. 'Ητοι ο καθηγητής τής χειρουργικής τών Πανεπιστημίων τής Λίλλης και τής 'Αθήνας, γιός του Νικολάκη Φωκά, και τής 'Ανας Χωραφά πού γεννήθηκε σ' 'Αργοστόλι τó 1860 και πέθανε εκεί στην άρχή τής πλατείας του Μέτελα, στο ίστορικό σπήτι Νάπτιερ, σ' ήλικία 77 ετών φορτωμένος με φήμη και δόξα παγκόσμια.

Δόξα και φήμη πού χάρισε ο Σαλάβριχας στην Κεφαλονιά μας και στην Ελλάδα μας, άλλά και κάτι άλλο άκόμα άξιοθαύμαστο.

Πέθανε φτωχός κι' ή κορούλα του κι' ο φίλος του και καλός μας χειρούργος κ. Σπύρος Μαρκέτας πού κλείσανε τά άγια μάτια του.

Κι' άδελφοί μου και τού ύπεροχου τούτου τένου τής ή Κεφαλονιά μας, τού έσθησε άκόμα τόν άνδριάντα του.

ΙΑΚΩΒΑΚΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

Από τὰ διαμάντια τῆς λαϊκῆς μούσας μας

Κεφαλονίτιες ρίμνες

Τὰ μαύρα μάτια τὴν αὐγὴ δὲν
(δὲν πρέπει νὰ κοιμῶνται,
ἀλλὰ νὰ καθρεφτίζονται καὶ
νὰ γλυκοφιλιῶνται!

Ἀνάθεμα τῇ μάνα σου ποὺ σ'
(ἔκαμε κοντούλα,
καὶ σ' ἔντυσε στὰ πράσινα
(σὰν τὴν πορτοκαλούλα!

Ἀνάθεμα τὰ μάραθα κι' ὅπου
(τὰ τηγανίζει
καὶ πῶχει κὸρην ὀμορφῆ καὶ
(τῆν ἑλιθάνει!

Στὴ γειτονιά σου μὲ πουλοῦν
(σκλάβο κι' ἀγόρασέ με,
ἕνα φιλι σου μ' ἔβαλαν δῶστο
(καὶ γλύτωσέ με!

Βόχθα Χριστέ μου κι' ἄγιε κι'
(ἕνα θεριὸ μὲ πνίγει,
νὰ τὸ σκοτώσω δὲν μπορῶ, νὰ
(φύγω δὲν μ' ἀφίνει!

Ἀγάπες δεκατέσσαρες ἔπια-
(σα στὸν καιρὸ μου,
ἀλλὰ ἡ πιὸ στερνότερη, ἦταν
(ὁ θάνατός μου!

Ἀνάθεμά τῇ γλώσσα σου ποὺ
(κόβει κι' ὅπου ράβει,
τὴ βελουδένια σου ματιά, κι'
(ὅπου καρδοῦλες σφάζει!

Σὰν ἄγγελος στὴ Γῆ πατεῖς,
(σὰ Ρήγας κατεβαίνεις,
σὰν Κόντες χρυσοκέντητος
(μὲς τὴν αὐλή μου μπαίνεις!

Σοὺ χάρισε ἡ μάνα σου δυὸ
(πόδια σὰν πουντέλια,
γιὰ νὰ τὰ βλεποῦν οἱ γαμπροὶ
(νὰ σκᾶν' ἀπὸ τὰ γέλια!

Σοὺ στέλω χαιρετίσματα κι'
(ἕνα κουτὶ λεβάντα,
νὰ πλένεσαι μὲ δαύτην, νὰ μὲ
(θυμᾶσαι πάντα!

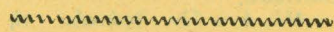
Ἐσὺ ἐδῶ, κι' ἐγὼ ἐκεῖ, κι' ὁ
(τοῖχος μὲς τῇ μέσῃ,
τάξε κερὶ σπὸν Ἅγιο νὰ γκρεμίσθῃ
(νὰ τρέσῃ!

Ἀπὸ μικρῆ σ' ἀγάπησα, μετὰ
(τῆ δὲν σὲ πῆρα,

μᾶω.. ἐλπίδα στὸ Θεὸ πῶς
(θὰ σὲ πάρω χήρα!

Μὲ τίς ματιές σου μ' ἀναφες
(φωτιές στὰ φιλοκάρδια
καὶ τώρα τρέχω στοὺς για-
(τροὺς γιὰτ' ἔχω χτυποκάρδια.

Καθρέφτησου τὴ θάλασσα καὶ
(καὶ λάμπα τὸ Φαγκάρ:
θὰ σοὺ χαρίσω μάτια μου, ἂν
(γίνουμε ζευγάσι!

Κότας κατάντημα

Εἶχα μιὰ κότα ζωρῆ,
μιὰ κότα λυσασμένη,
π' ὄλο τὸν χρόνον συνεχῶς
εἶτανε κλωσσιασμένη!..

Κι' ὄλο φωλιὰ μού γύρευε
νὰ κάτση νὰ κλωσσιάση,
νοιώθοντας... μπουρμπουλί-
(σματὰ

ἢ ἄτιμη, γιὰ δράση!
Καὶ πέρασα μὲ δαύτην
ζωὴ βασανισμένη,
γιατ' εἶτανε ἀνήσυχη
καὶ φόρτσα.. ρεσεμένη!

Καὶ δὲν τὴν ἔφτανε ἡ φωλιὰ
νὰ κάθεται στ' αὐγά της,
παρὰ καὶ σ' ἄλλες ἔμπαινε
στὰ ξένα σὰ δικά της!

Ἄλλ' εἶτανε στὸ κλώσσιασμα
καὶ σ' ὄλα τ' ἄλλα.. ἄσσοι!
Μόνον ποὺ παινεύτα'νε
κι' εἶχε μεγάλο θράσος!

Κι' ἐγὼ τὴν ἔκαμάρωνα
γιὰ τὴν ἀναίδειά της,
χωρὶς κᾶν νὰ τὸ σκέφτωμαι
ποιά θάναι τὰ στερνά της!

Ἔτσι τὴν βλέπω τώρα πιά
πῶχασε τὰ φτερά της..!
Κι' ὁ ἴδιος τὴν συχαινοῦμαι
γιὰ τὸ κατάντημα της!

Κι' ὅπως μού τὴν κατάντησα
ἡ δράση της κι' ἡ Φύση,
δὲν θὰ ὀρεθῆ πλέον ψυχὴ
μῆτε νὰ μού τῆ.. φτύση!..

Λένε πῶς στὸν Παράδεισο, ὁ
(πάρχουν οἱ Ἄγκελοι,
μ' ἀφόντες σὲ ἀντάμωσα γιὰ
(δαύτους δὲν μὲ μέλλει.

Γειτόνισσα, διαόλισσα, πολὺ
(λογοῦ καὶ ψευτρά,
τόσον καιρὸ ποῦμ' ἔδεπά, δὲν
(μοῦπτε νάμπω μέσα!

Μοῦ παριστάνεις τὴν κουφή.
(ἔξηνᾶς τὰ περασμένα,
πόσες φορὲς τὰ χεῖλια σου,
(τὰ ἔχω δαγκωμένα!

Μοσχοβολιὰ γαρούφαλου ἔχω
(νε τὰ φιλιὰ σου
καὶ τῆς Παρθένας ἔκλεψες τ'
(ῶραϊο τ' ὄνομά σου.

Μ' ἀνθούς καὶ ροδοπέταλλα
(τὸ στῖρωμα θὰ γεμισῶ,
τοῦ νυφικοῦ μας κρεββατιοῦ
(ποῦ θὰ σ' ἀποκοιμίσω!

Θὰ σ' ἀγαπῶ ἐνὸσω ζῶ καὶ
(εἰς αὐτὸ τὸ χῶμα,
ἂν οἱ νεκροὶ αἰσθάνωνται, θὰ
(σ' ἀγαπῶ ἀκόμα!

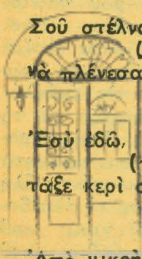
Τὴ μάνα σου τὴ μάγισσα κρα-
(σὶ θὰ τὴν ποτίσω
νὰ πέση, ν' ἀποκοιμηθῇ νάλθῶ
(νὰ σὲ φιλήσω!

Ἄν θέλεις ν' ἀποκιώμαστε κρυ-
(φὰ ἀπ' τοὺς γειτόνους,
βάλε δεντρί στὸν κῆπο σου,
(νὰ κρύβωμαι στοὺς κλώνους!

Στὸ παρεθύρι ποῦσαι 'σὺ γα-
(ρουφαλιὰ δὲν πρέπει,
ἔσουσε τὸ γαρούφαλο κι' ὀπῶ
(χει μᾶτι ἄς βλέπει!

Σῦρε, μωρὴ κοπέλλα μου, ψει-
(ρίπου καὶ χτενίσου
κι' ἔλα στερνά στο πλάσι μου ἂν
(πάμε καὶ ἐκεῖ μισοῦκῃ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΑ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΝ
ΑΠὸ τῆς ἀνεκδοτοῦ «Κεφα-
λονίτικες Ρίμνες» τοῦ ἱστοριοδί-
φῃ καὶ λαογράφου κ. Χρήστου
Βουνά).

Πρωταπριλιάτικο
'Αργοστολιώτικο

Ἡ γέννα
τοῦ Βαλοαμίδη

«Όλοι οἱ Κεφαλονίτες, στὰ σα ράντα καὶ πλέον χρόνια πού κά νει τὸν ἐμπορροράφτη, ξέρουνε τὸν σεβαστὸ φίλο μας τὸν Νώντα τὸν Βαλοαμίδη.

Τὸν ξέρουνε καὶ τὸν χαίρουνται σὰν καλόκαρδο καλονοικοκύρη καὶ σὰ ράφτη καλλιτέχνη ὁ ὅποιος τοὺς ντύνει καὶ τοὺς στολίζει καὶ μάλιστα τοὺς περισσότερους καί.. μπιστιού! Τὸν λατρεύουνε σὰν καλοκάγαθο καὶ κοσμα γάπητο π' ὅλη τὴν ἡμέρα γελαίει καὶ παίζει μὲ ὄλους.

Ὅμως σὰν πανέξυπνοι συντοπίτες παίρουνε καὶ τὶς σχετικὲς προσφυλάξεις καὶ φυλάγονται ἀπὸ τὶς φάρσες του!..

Γιατὶ ὁ Νώντας τὸ ἔχει στὸ αἶμα του νὰ κάνει μπουρλες. Κι' ἔχει σκαρώσει ἄμετρες φάρσες ἔτι πιὸ καλύτερη τὴν παρακάτω!

✱

Ἔνα πρωὶ Πρωταπριλιάς κα ἀπλέει στὸ παλαιὸ προσειμι ὁ ξενοδοχὸς τοῦ μακαρίτη Ματσούκη. Νοικιάζει ἕνα δωμάτιο, ξεντύνεται καὶ πέφτει στὸ κρεββάτι ἄμεσως καὶ λέει στὴ μοδι στορούα πού τὸν συνώδευε:

— Πήγαινε κορίτσι μου, ἐκεῖ πού σοῦ εἶπα. Ἡ μικρούλα φεύγει κι' ὁ ξενοδόχος Ματσούκης ἀρχίζει νὰ κάνει πονηρὲς σκέψεις. Μὴ μπορώντας νὰ ἐξηγήσῃ τὸ γιατί ὁ καλὸς, ἀγαθὸς καὶ μὲ πολυμελὴ οἰκογένεια Βαλοαμίδης κατάφυγε στὸ ξενοδοχεῖο του.

— Ἴσως νὰ τὰ τσοῦγκρισε μὲ τὴ γυναῖκα του σκέφτεται, ἀλλὰ σὲ λίγο ἀκούει στὶς σκάλες πατήματα.

Καὶ βλέπει ν' ἀνεβαίνει διαστικὴ τὴν ἀλησμόνητη μαμὴ τὴν Εὐαγγελία, τὴν ὁποία ἀκόλουθουσε ἀπὸ πίσω τὸ μοδιστράκι τοῦ Βαλοαμίδη μὲ τὸ βαλτισάκι μὲ τὰ σύνεργα τῆς μαμῆς.

✱

Τὸ ἀργοκίνητο μυαλὸ τοῦ ἀξέ

χαστου ξενοδόχου ἀρχίζει νὰ λειτουργῇ.

— Μά, καμμιά λεχώνα δὲν ἔχω σήμερα στὸ ξενοδοχεῖο μου γιὰ πελάτισσα;

— Μά, ἐγὼ δὲν ἐφώνασα τὴ μαμὴ!...

Ἄλλ' ἐκεῖνη τὴ στιγμή ἀπὸ τὸ δωμάτιο τοῦ Βαλοαμίδη ἀκούγονται σκουσμάκια.. λεχώνας, κι' ὁ Ματσούκης τὰ χάνει.

Εἶχε ἀκούσει ὁ Βαλοαμίδης τὰ πατήματα τῆς μαμῆς κι' ἄρχισε νὰ οὐρλιάξῃ ἀπὸ τοὺς βόλους τῆς.. γέννας του, σκεπασμένος ὀλόκληρος μὲ τὸ σεντόνι.

Ἡ δὲ μαμὴ, καλημερίζοντας τὸν σαστισμένον Ματσούκη, μπαίνει στὴν κάμαρα τοῦ Βαλοαμίδη καὶ φορῶντας βιαστικὰ τὰ γάντια τῆς καὶ τὴν ποδιά τῆς, λέει λόγια παρήγορα στὴν.. ἐτοιμόγεννη.

— Πρωτάρρα, εἶσαι μωρὴ, καὶ σκούζεις; Πάψεκε κάμε ὑπομονὴ κι' ὄλα θὰ πάνε καλά.

Ὅσο γιὰ τὴ συνέχεια ἀσφαλῶς τὴν καταλαβαίνετε ὄλοι σας.

Μόλις ἡ μακαρίτισσα μαμὴ ξεσκέπασε τὴ λεχώνα καὶ ἀντίκρυσε τὸν Βαλοαμίδη λυγώθηκε ἀπὸ τὰ γέλια.

Κι' ἐπὶ μῆνες γελοῦσε ἡ καλοκάγαθη Εὐαγγελία, γιὰ τὸ ἄπ' ὅποιον δρόμο τ' Ἄργοστολιού κι' ἂν περνοῦσε ὄλοι τὴν ρωτοῦσανε;

— Τὶ παιδὶ ἐγέννησε ὁ Βαλοαμίδης;...

ΑΓΟΡΑΖΟΥΜΕ καὶ πουλοῦμε παλαιὰ Κεφαλονίτικα ἔντυπα καὶ χειρόγραφα.

Ἀκόμα παλαιὰ Κεφαλονίτικα περιοδικὰ ἐφημερίδες, βιβλία καὶ ὀλόκληρες βιβλιοθηκὲς. Πράξατε μ' ἐμπιστοσύνη καὶ ἐχεμύθειαν πρὸς τὸ συμφέρον σας: «Φανὸν τῆς Κεφαλονιάς» Ἄργοστόλιον.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΓΕΛΑΤΕ

ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ

Χαρούμενος κατάφθασε στὴν παρέα του ὁ Γεράσιμος.

— Παιδιά κερνάω ἀπόψε!...

— Μήπως σοῦ ἔπεσε ὁ πρώτος ἀριθμὸς τοῦ Λοχείου;

— Ὁχι! Ἄλλὰ σήμερα ὁ πεντάχρονος γιὸς μου... πρωτοβλαστήμησε!

— Καὶ χαίρεσε πῶς παίρνει τὴ βρωμερὴ μας συνήθεια;

— Μάλιστα φίλοι μου καὶ γι' αὐτὸ ὄλα τὰ ἔξοδα ἀπόψε θάναί δικά μου.

Κι' ἐνῶ οἱ φίλοι του στὴν ταβέρνα σταυροκοπιόντουσαν, ὁ βέρος Κεφαλονίτης Γεράσιμος, μὲ θριαμβευτικὸ ὕφος συνέχισε ἐξηγώντας τὰ ἀνεξήγητα:

— Χαίρομαι πού βλαστήμησε γιὰτὶ ξέρετε γεννήθηκε ὅταν δούλευε στὴν Ἀθήνα. Ἐτσι δὲν ἔχω καμμιάν ἀμφιβολία γιὰ τὴ γνησιότητα τοῦ παιδοῦ μου καὶ τῆς γυναίκας μου τὴ πίστη.

Κι' ἐνῶ οἱ φίλοι του τσοῦγκρίζανε μαζύ του τὰ πρώτα ποτήρια τους καὶ τοῦ εὐχόντουσαν γιὰ τὸ ἐλπιδοφόρο ξεκίνημα τοῦ... βλαστοῦ του, ὁ θριαμβευτὴς Γεράσιμος κατώληξε:

— Ἀλλὰ κι' ἀπὸ τὴ πρώτη βλαστήμια πού βγήκε ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ γιοῦ μου, ἔκαμα κι' ἄλλη μιὰ σοβαρὴ διαπίστωση.

— Παιδιά;

— Πῶς θὰ γίνῃ ἄνθρωπος μὲ προσοχὴ καὶ μὲ τάξη;

— Καὶ πῶς βγάνει αὐτὸ τὸ συμτέραςμα;

— Γιατὶ βλαστήμησε τὸν Ἄη Βασίλη!

— Δηλοδῆ;

— Δηλοδῆ τὸν πρώτον ἄγιο, πού βρίσκουμε στὸν Καζαμία καὶ στὸ Ἡμερολόγιο.

— Καὶ μ' αὐτὸ τί συμβαίνει.

— Ἀναμφισβήτητα, φίλοι μου, ἀφοῦ ὁ γιὸς μου πρωτοβλαστήμησε τὸν πρώτον ἄγιο, πού ἀναγράφεται στὸν Καζαμία, θὰ εἶναι στὴ ζήση του προσεχτικὸς κι' ὄλες τὶς ἐκδηλώσεις του θὰ τὶς ἀρχίζῃ μὲ τὴ σφραγὴ καὶ τὴ τάξη. Καὶ μπροστὰ σὲ τέτοια ἀκαταμάχητα καὶ βδελύσσαστα γεγονόματα ὄλη ἡ παρέα ἀναγκάρισε τὸ ἐλπιδοφόρο ξεκίνημα τοῦ γιοῦ τοῦ Γεράσιμου κι' ἐγκάρδια τοῦ εὐχῆθηκαν νὰ τὸν χαίρεται.

“Ένα πικάντικο σέ κάθε «Φανό»

‘Ο παπα̃ - Γεράσιμος

καί ή πιοτή παπαδιά του

Τò κακό είχε παραγίνει στό χωριό του παπα̃ Γεράσιμου. Διότι όλες οί παντρεμένες είχαν πάρει τόν κατήφορο τής αμαρτίας, με μόνη εξαίρεση τήν πίστη, τήν άγνη και τήν αναμάρτητη παπαδιά του.

Μόνον αυτή άπόμνε με τή Θεία φώτιση, βοήθεια μας, άσπιλη και άμόλυγτη!.. Κι' άλλες οί άλλες, όταν πήγαιναν για να κοιωνήσουν, τού κάνανε τήν έξομολόγηση:

—Δέσποτά μου, ό τρισκατάρατος με παράσυρε σάν άμαρτωλή και άδύναμη κι' άπάτησα τόν άνδρα μου, που τόν λατρεύω!..

‘Ο δέ φτωχός κι' άδύναμος παπα̃ Γεράσιμος, άφού δέν είχε τή Θεία Δύναμη, βοήθεια μας, ν' άντιμετωπίση τόν τρισκατάρατο, άρχισε να βασανίζει τή ρηχή σκέψη του για να εύρη τή σωτήρια λύση, τής σωτηρίας τών άμαρτωλών ψυχών του θηλικού κι' εύλαβικού του ποιμνίου. Μέχρι που ή Θεία Φώτιση, βοήθεια μας, φώτισε τόν παπα̃ μας. Και σε κάθε άμαρτάνουσα, για να τής δώσει άφεση τών άμαρτιών, τής επέβαλλε τρίμηνη έκκλησιαστική άποχή.

—Τρείς μήνες δέν πρέπει να ξαναπατήσουν τά άμαρτωλά πόδια σου στό κατώφλι τής έκκλησίας μας!..

Και για να μη μπορη καμμία να τόν γελάση, σκέφτηκε κι' άγόρασε ένα τετράδιο, στό όποιο κατάρραψε τήν ήμερομηνία άμαρτήματος και ποινης, όλες τες θεοφοβούμενες του χωριού του. ‘Αλλά και πάλιν ή Θεία Φώτιση, βοήθεια μας, τού έδωσε και άλλη μιá φωτεινή έμπνευση. Να περιλάβη στόν κατάλογο τής άμαρτίας και τήν πίστη παπαδιά του, μήπως και τò τετράδιο έπαιξε σε άλλα χέρια. ‘Οπότε θα είχε τή δικαιολογία πώς κρατούσε κατάσπυχο για όλες άνεξαιρέτα του χωριού παντρεμένες, για να ξέση ποιές πάνε ταχτικά στίς λειτουργίες του και παρακλήσεις του.

‘Όταν όμως τελείωσε όλων τους ή τρίμηνη τιμωρία με τή Θεία Φώτιση, βοήθεια μας, ξανάκαμε τσεκάροντας τò νεφετέρι του, άλλη μιá διαπίστωση.

Πώς κι' ή παπαδιά του, χωρίς ούδέποτε να ξομολογήθηκε καμ μιάν άμαρτία και φυσικά χωρίς να τήν είχε τιμωρημένη, επί τρείς μήνες κι' αυτή δέν πάτησε στήν έκκλησιά του.

Και θέλοντας να εξηγήση τά άνεξήγητα, μόλις τò βράδυ πέσανε στό κρεβάτι για ύπνο, ό παπα̃ Γεράσιμος τήν έφερε βόλτα: —Ξέρεις, παπαδιά μου, πώς στό χωριό μας όλες οί παντρεμένες έχουνε άμαρτήσει;

—Κάτι άκούω κι' έγώ, παπα̃ μου, για αυτές.

—Γι' αυτό κι' έγώ κάθε μιá χωριστά τή τιμώρησα με τρίμηνη από τήν έκκλησία άπαγόρευση.

—Καλά τούς έκαμες, άφού με τή τιμωρία σου συχωριέται τò σφάλμα τους.

—Ναί, παπαδιά μου! ‘Αλλά κι' εσύ γιατί επί τρείς άκριβώς μήνες δέν ξαναπάτησες στήν έκκλησία μας;

Και τότε ή πιστή κι' άγνη παπαδιά του άθώα κι' άκακα τ' άποκρίθηκε.

—Γιατί μου τò είπανε όλες οί άλλες!..

‘Ο δέ παπα̃ς έκατάλαβε ότι έκαταλάβαμε και έμεις. Για τού τού, πρέπει να καταλάβετε τή δύσκολη θέση του.

Κι' όπως καταλαβαίνετε με τή Θείαν πάντοτε Φώτιση, βοήθεια μας, κατάλαβε πώς έπαιξε να σιγήση.

‘Αφού κι' ή παπαδιά του έκτελεσε τή ποιή της και σύμφωνα με τή συνταγή του είχε συνταχθή και τò σφάλμα της. Για τò όποιο μάλιστα φταιχτής ήταν ό τρισκατάρατος.

ΤΟΠΙΚΗ ΣΑΤΙΡΑ

ΑΝ ΔΗΤΕ «ΤΟΠΛΕΣ»

Τίς... έξοχες που έχουνε με «τόπλες» σά μάς δείξουνε, για τέτοιο τους ξεσιπώμα κι' οί πέτρες θε να... φρίζουνε!

Κι' άναρωτιέμαι, ό φτωχός, μου φεύγει τò καφάσι, τι πρέπει να τούς δείξουμε σά δούμε τέτοια... φάσι!;

Κι' άφού τόσο ξεδιάντροπα γι' αυτές πέρα θα βρέχη..., δείχτε τους γι' άνταπόδοση ό,τι κι' εσάς...έξέχει!

ΕΦΤΑ ΧΡΟΝΑΚΙΑ ΦΚΙΑΧΝΕΤΑΙ

Τò φκιαχνανε, τò φκιαχνανε καί φκιαξιμο δέν έχει!... ‘Εφτά χρονάκια φκιαχναται κι' έλλειψεις πάλιν...έχει!

Κι' ως να τò δούμε λειτουργούν ώσαν ύπηρεσία, ίσως αρχαίοι γίνουμε κι' έμεις για τά... Μουσεία!

ΣΤΗ ΧΟΝΤΡΕΛΑ ΦΙΛΗ

Είσαι... λεπτή κι' εύγενική καλόκαρδη και φίνα, με πνεύματος τά πλούτη σου! Μά, για να κάμω... έπαφή πλήρη, με κάθε μπούτι σου, ό φουκαράς, χρειάζομαι άγαπητή Χρηστίνα περιπού ...έα μήνα!

ΦΙΛΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΣΕ ΚΥΡΙΑ.. ΚΑΛΗ

Κυρία μου! ‘Ο άνδρας σας, σάν άντο τετραπέρατο!... Βλέπει στόν άλλων μέτωπα, τò ...ιδικό του κέρατο!

Σ'ας συνιστώ λοιπόν θερμώς, άφού τόν αγαπάτε πιό φανερά και πιό συχνά μ' όλους να τόν τιμάτε!..

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Πέντε Πανεπιστήμια μάς έκταξε ως τώρα κι' όπως τόν Παπατρέα μας τού πήρε πιά κι' ή φάρα... Μπορεί Πανεπιστήμια κι' όχι με λόγους πλάινους, να φικιάη και στη νήσο μας στούς...έρημους Βαρδιάνους!..

Οἱ καλλιτεχνικοὶ

θησαυροὶ

Μεταξὺ λυγρισμοῦ καὶ σάτιρας

Τί νά εἶσαι;

Τῆς ὑπεραγίας

Θεοτόκου

«Δραπάνου»

Ἄντικρυ ἀπὸ τ' Ἀργοστόλι καὶ στὸ ἄκρο τοῦ Κοιμητήριου, βρίσκεται ἡ ἐκκλησία τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιώτισσας, ἡ ὁποία εἶναι πρὸ γνωστῆ μετὰ τὴν ὀνομασία ὡς ἡ «Παναγία στὸ Δράπανο». Τῆς ὁποίας ἡ ἱερὴ καὶ θαυματουργὴ εἰκόνα λιτανεύεται κάθε 24 τοῦ Σεπτέμβρη καὶ μ, ἐπίσημος, με μουσικὲς, μ' ὄλο τὸν κλήρο καὶ με συμμετοχὴ ὄλων τῶν κατοίκων τ' Ἀργοστολίου, μεταφέρεται (παλαιότερα στὴν ἐκκλησία τοῦ Σωτήρος, ἀργότερα στὸ Μητροπολιτικὸ ναὸ καὶ) τῶρα στὴν ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Σπυριδῶνα.

Ὅπου παραμένει μιὰν ἑβδομάδα καὶ ἐπαναφέρεται στὴν ἐκκλησίᾳ τῆς στὸ «Δράπανο» μετὰ τὶς ἴδιες τιμές.

Λιτάνευση ἡ ὁποία συνεχίζεται ἀπὸ αἰῶνων, ἀφοῦ καὶ ἐπίσημα εἶχεν ἀναγνωρισθεῖ ὡς τὴν τοπικὴ εὐεργετικὴ ἀργία ὅπως ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὸ σχετικὸ ἀπὸ τὸ «Ἱστορικὸ Ἀρχεῖο» μας ἐντυπο, τὸ ὁποῖο χαρίσαμε περὶ σὺ στὴν ἐκκλησίᾳ τοῦ «Δραπάνου».

Ἀπὸ τὸ ὁποῖο φαίνεται ὅτι καὶ οἱ Ἄγγλοι «προστάτες» κατὰ τὴ διάρκειά τῆς τυραννικῆς τους παραμονῆς (1809—1864) στὴν Κεφαλονία, σεβάσθησαν καὶ ἀναγνώρισαν τὴν «Δραπανιώτισσα». Ἡ δὲ τύχη βοήθησε καὶ μὴ καταστραφούν καὶ οἱ καλλιτεχνικοὶ τῆς ἐκκλησίας θησαυροὶ. Διότι οἱ εἰκόνες τοῦ Δωδεκάορτου εἶναι ἀγιογραφημένες ἀπὸ τὸν ἀξιόλογο χρωστήρα τοῦ Ζακυνθίου ῥασοφόρου, Νικολάου Καντῶνη (1764—1834). Ὁ ὁποῖος τὶς φιλοτέχνησε ὅταν οἱ Ἄγγλοι τὸν εἶχαν ἐξωσίσει στὸ ἔθνος ξερῶναι τοῦ «Δία» γιὰ τὴ Ριζοσπαστικὴ δόξα του.

Σχετικὴ μετὰ τὸν ἀγῶνα τῶν Ἑπτανησίων γιὰ τὴν ἑνωσὴν τους μετὰ τὴν Ἑλλάδα, βρίσκεται ἐπὶ τῆς «Δραπανιώτισσας» καὶ μιὰ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ με φραγκέλιο καὶ καλάμι.

Διότι ἀνήκει στὴν οἰκογένεια τοῦ Κεφαλονίτη ριζοσπάστη καὶ

Νάσαι τοῦ μπάτρη μιὰ πνοή, τὸ ἄρωμα τοῦ κρίνου,
νάσαι σελήνης Γεναριοῦ χρυσόφωτη ἀχτίδα;
Νάσαι ἀνθὸς τῆς μυγδαλιᾶς, κελάδημα τοῦ σπίνου
ἢ νάσαι δάκρυ τοῦ Μαγιοῦ καὶ αὐγῆς δροσοστολίδας;

*
**

Νάσαι καρπὸς τῆς χουρμαδιάς καὶ οὐρὶ τοῦ Παραδείσου,
νάσαι Ἰνδιῶν μαχαράνη, νάσαι χανοῦμ Τουρκάλα;
Νάσαι πουλιοῦ τιτίβισμα ἢ γλύκα τῆς φωνῆς σου
καὶ τὸ φιλὶ σου σερμπητιοῦ μεθυστικὴ μιὰ στάλα;

*
**

Νάσαι θαλάσσης Τροπικῶν μιὰν ὁμορφὴ σειρήνα
ἢ μιὰ κοινὴ στής ζήσης μας τ' ἀχαρο μονοπάτι;
Νάσαι σαρκῶν ἡδονικῶν μιὰ καλὴ βιτρίνα
καὶ ὅπου ποθοῦν ἀγοραστὲς γιὰ νὰ ψωνίσουν κάτι;

*
**

Νάσαι ρομάντζου μου στερνοῦ μιὰ ρουφηχτὴ σελίδα
με διαττόντων οἱ ματιὲς φεγκοβολὲς ἀπ'... ἄστρα;
Ἡ τῶν τελμάτων καὶ λιμνῶν μιὰ ψόφια νεροφίδα
καὶ μιὰ τσουκνίδα μοναχά, σὲ μιὰν ὥραια γλάστρα;

*
**

Νάν' ἡ μορφὴ σου γήϊνη καὶ ἀπόκομη μιὰ σμίξη
Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἔνωση ποῦ θάδινε... γοργόνα;
Ἡ θὲ νὰ νοιώσῃ αἰσθησὴ, ὅποιος κορμὶ σου σφιζει,
πὼς ὅτι σφιχταγκάλιασε μιὰ... παγοκολώνα;

*
**

Νάσαι πυξίδα σταθερὴ σ' ἀγάπης τὸ ταξίδι,
ἢ κρύβεις μετὰ στήθια σου... καρπούζι μετὰ τὴ βούλα;
Καὶ πίστη καὶ λατρεία μου θὰ μοῦ τὴ βγάλης... ξίδι
μέχρι νὰ νιώσω, ὁ φτωχός, γιὰ σένα... ἀναγούλα;...

Χρῆστος Βουνᾶς

Τυρταίου τοῦ ἀγῶνα ριμναδόρου Μικέλη Δαβῆ — Μερτζάνη (1809—1888), ποῦ πίστευε πὼς ὁ Χριστὸς τοῦ τὸν ἔσωσε ἀπὸ τῶν Βρεταννῶν καταχτητῶν τὶς κρεμάλες. Ἄλλ' ὁ Ἐγκέλαδος, ποῦ σάρωσε κατὰ τὸ 1953 συθέμελα τὰ Ἐπτάνησα, ἔκαμε ἀκόμα μιὰ διάκριση γιὰ τρεῖς καλλιτεχνικοὺς θησαυροὺς μας. Διατηρήθηκαν σχεδὸν ἀνέπαφες οἱ τρεῖς δημόφιες τῆς «Δραπανιώτισσας». Καὶ οἱ ὁποῖες θεωροῦνται ἀπὸ τ' ἀριστουργήματα τοῦ ἁγιογράφου μας Ἀλέξανδρου Ἀνιωνίου (1713—1748) ὁ ὁποῖος θάνατος ἔλαβε ἀπὸ τοὺς διασωθέντες καὶ λιτεχνικοὺς θησαυροὺς τοῦ νησιοῦ μας.

γράφου Ἀνδρέα Καραντινοῦ.

Ποῦ δυστυχῶς πέθανε στὰ 35 τοῦ χρόνια, ἀλλοιώτικα θὰ γέμιζε πολλὲς Κεφαλονίτικες ἐκκλησίες μετὰ τὰ ἐξαιρετὰ ἔργα του. Στὰ ὁποῖα διακρίνεται ἡ ἐπίδραση τοῦ Ρωμαϊκοῦ ρυθμοῦ, ἡ ἀπαλότητα τῶν χρωμάτων καὶ ἡ ὁμορφιά τῆς ἐκφράσεως.

Γι' αὐτὸ ἀξίζει κατὰ τὴν 24ην Σεπτεμβρίου ἕνα περίπατος καὶ ἕνα προσκύνημα στὴν «Παναγία τῆς ἀριστοτεχνίας». Καὶ σὰ περὶ ἁγιογράφου μας Ἀλέξανδρου Ἀνιωνίου (1713—1748) ὁ ὁποῖος θάνατος ἔλαβε ἀπὸ τοὺς διασωθέντες καὶ λιτεχνικοὺς θησαυροὺς τοῦ νησιοῦ μας.

Μέ τόν «Φανό» μας στό χέρι

Ἐδῶ κύριοι βλέπετε:

Ἐδῶ, κύριοι βλέπετε, πῶς κάνουμε κι' ἀστεία
 νά προκαλοῦν τό... ξερνατό, σά νάχαμε ναυτία!
 Ἦτοι Μουσείο νάχουμε, πρὶν χρόνια τελειωμένο
 κι' ὅπου κακοχρονάχουμε,
 μὲ τὰ μυαλά τῶν Ἰπουργῶν, πού πίτουρα θέ νάχουμε!
 ἑφτά χρονάκια, φίλτατοι, νά τῶχουμε κλεισιμένο!
 Γιατί, λέει, χρειάζονται καὶ κάμποσες βιτρίνες,
 νά ἐκτεθοῦν τ' Ἀρχαῖα
 περίφημα κι' ὠραῖα,
 ἀλλὰ τίς ἐξεχάσανε τοῦ Κράτους οἱ κηφήνες.
 Κι' ἐνῶ δαπανηθήκανε λεφτά μὲ τὰ τσουβάλια,
 γιὰ μερικὰ χιλιάρικα βλέπουμε τέτοια χάλια,
 χρόνια νάχουν κατάκλειστη Μουσείου μας τὴν πόρτα,
 γιατί Κράτους μυστήριοι,
 οἱ ἄνδρες οἱ δραστήριοι,
 πάντα στὴν Ἑλλάδοῦλα μας, κοιμοῦνται στά... δλόρτα!

Ἐδῶ, κύριοι βλέπετε, στοῦ Κέφαλου τὰ μέρη,
 ὅτι σχεδὸν ἐπέρασε ἔλο τὸ καλοκαίρι
 κι' ἐκεῖ πού περιμέναμε Τουρίστες... καραβάνια,
 μόνον ἀναφανήκανε
 καὶ μᾶς ἐπεσκεφθήκανε,
 καμπόσα τεντυμπούκα καὶ διεθνῆ... τσογλάνια!
 Ἀξύριστα, ξυπόλητα καὶ μ' ἀδειανές τίς τσέπες,
 μὲ ντάμες τους ἀδράκωτες κι' δλόστεγες σὰ στέκες.
 Πού, μὲ τοὺς σκύλους μάλλοναν ψάχνοντας τὰ σκουπίδια
 κι' ἔτρωγαν πεπονόφλουδες καὶ χόρτα σὰ τὰ γίδια!..
 Καὶ με... αὐτὰ τὰ ζωντανὰ ἦτοι τοὺς τουριστάδες,
 τουριστικά καὶ φυσικά
 κι' ἐμεῖς κι' ὁ Τόπος γενικά,
 ἔλοι μας πλημμυρίσαμε... τουριστικούς παράδες!
 Μόνο πῶς ἀπολαύσαμε περίφημα κι' ὠραῖα
 τὰ γένεια τους, τὴ βρώμα τους καὶ τὴ σκυλίσια... θεά!

Ἐδῶ, κύριοι βλέπετε, πῶς ὅτι στοῦ φεγγάρι
 ἀπὸ φωτογραφίες του, προσφάτως πῶχουν πάρει,
 εἶδαν κι' ἕναν ἄνθρωπο νά ζῆ καὶ στὴ Σελήνη,
 ὅπου κι' αὐτὸς ἴσως ἐκεῖ, θὰ δένη καὶ θὰ λύνη!..
 Ἀφοῦ δὲ στὴν ταμπέλλα του διαβάσαν τὸ «Μεμᾶς»,
 στὰ σίγουρα στὴ ράτσα μας θ' ἀνήκη καὶ σ'... ἐμᾶς!..
 Οὕτω διαπιστώθηκε πῶς πρῶτος Σεληγίτης,
 ἐῖναι... ὁ τρισκατάρτος κι' αὐτὸς Κεφαλονίτης!
 Μόνο δὲν ἔξερω νά σᾶς πῶ σὲ ποῖδ ἀνήκει Κόμμα,
 οὔτε καὶ στοῦ φεγγάρι μας,
 ἂν πῆρε καὶ τὴ χάρι μας,
 νάχη καὶ τὴ βλάστημά μας συνέχεια στοῦ στόμα...!
 Οὔτε μποῶ, ὁ φουκαρᾶς, ν' ἀνέβω ἐκεῖδᾶ,
 νά μάθω τί πιστεύει
 καὶ ποῖδ Θεὸ λατρεύει
 κι' ἂν τὴν ΕΡΕ... ἐψήφισε, τὸ Κέντρο ἢ ΕΔΑ!

Νά πᾶς
 στό διάολο
 ἢ στὴ
 γυναῖκα σου,
 τό...ἴδιο κάνει!

Ἄντρα ἰκὴ τὴ λέγανε τὴ μέ-
 γαιρα σύζυγο τοῦ φουκαρᾶ τοῦ
 Γεράσιμου. Ἄντρονικὴ πρᾶμα
 καὶ ὄνομα. Πού τίμησε τὸ ἠρωί-
 κὸ τῆς ὄνομα καὶ στὴν εἰκοσά-
 χρονη συζυγικὴ τους συμβίωση
 νίκησε τὸν ἄτρα τῆς κατὰ κρά-
 τος!... Μὲ καθημερινὸ ξυλοφόρ-
 τωσι, μ' ὄλα τὰ ἀγχέμοχα ὄ-
 πλα πού διάθετε στὴν κουζίνα
 τῆς. Πιάτα, ποτήρια, τηγάνια
 καὶ κατασρόλες ἄκόμα τοῦ ἔρ-
 ριχνε κατακέφαλα, χωρὶς ὁ σκο-
 τεῖνὸς ὁ Γεράσιμος νά τολμᾷ
 νὰ τῆς τσάξη.

Μέχρι πού ἕνα πρῶνὸ τοῦ ἔ-
 σπασε στοῦ κεφάλι του καὶ στὴ
 πλάτη τὸ σκουπόξυλο καὶ μὲ
 κλωτσιές καὶ σπρωξιές τὸν πέ-
 ταξε ὄξου ἀπὸ τὴ πόρτα τοῦ
 ἀρμονικοῦ καὶ εὐτυχισμένου συ-
 ζυγικὰ εἰκοσάχρονου ἄντρο, τῆς
 οὐρλιάζοντας σὰν θεότρελλη.

—Σύρενες στοῦ διάολο καὶ νά
 μὴ ξαναγυρίσης στοῦ σπιτιοῦ
 μου τὴ πόρτα.

Καὶ μὴ ἔχοντας ὁ φτωχὸς
 πού νὰ πάη, σκέφτηκε νά ζητή-
 ση ἄσυλο κοντὰ σὲ μιὰ πολύξε-
 ρη πολύπαθη καὶ πολυδιαβασμέ-
 νη γρηὰ θεῖά του, ἡ ὁποῖα ὄ-
 μως δὲν τὸν ἐκράτησε, ἀλλὰ
 τοῦ χάρισε τὸ μπασοῦνι τῆς
 καὶ κάτι τοῦ ψιθύρισε στ' ἄφτι
 ἐμπιστευτικά ἐνῶ στὰ χεῖλη
 τῆς ζωγραφίζετανε τοῦ θριάμ-
 βου χαμόγελο!...

Κι' ὁ σπαλιμένος στοῦ διάολο
 ἀπὸ τὴ Ἄντρονικὴ Γεράσιμος,
 ἐφαρμόζοντας τῆς γρηᾶς θεῖας
 του τὴ σοφὴ συμβουλή, πήγε
 καὶ χτύπησε ἄτρομα πλέον τοῦ
 σπιτιοῦ του τὴ πόρτα.

Στὴ θεά τοῦ ὁποῖου ἡ Ἄντρο
 νίκη ἐξοργισμένη σὰν ὕαινα, ἐ-
 τοιμάσθηκε νά τὸν ξεσπίσει μὲ
 τὸ δόξα τῆς καὶ μὲ τὰ νύχια
 τῆς.

—Δὲν σου εἶπα, μαρὲ ἀδοῦ-
 ρητε, νά πᾶς στοῦ διάολο καὶ
 νά μὴ ξαναγυρίσης στὴν πόρ-
 τα μου;

—Ναὶ γυναικοῦλα μου, τῆς
 ἀπάντησε ὁ Γεράσιμος χαμογε-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΤΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΥΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
 ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΜΕΣΣΟΛΟΝΝΗΣ

ΑΙΣ 341 Φ 40067

ΟΠΩΣ ΚΥΛΑΔΕΙ Ο ΜΗΝΑΣ

Μ' ἐξαιρετοκή κοσμοσυρροή από τ' Ἀργοστόλι κι' από ὅλα τὰ χωριά τῆς περιοχῆς Λειβαθοῦς γιορτάσθηκε «Τοῦ Σωτήρος» εἰς τὰ Τραυλιάτα.

— Ὅπου χοροστάτησαν οἱ φίλοι Δεσποτάδες κ. κ. Ρόδου Σπυριδίου, Κεφαλονιάς Ἱεροθεοῦ καὶ Καρπάθου Ἀπόστολος.

— Κι' ἐπιτυχημένα καήκανε πολλὰ πυροτεχνήματα τῶν ὁποίων οἱ φωτιές, δίνανε στὸ ἱστορικὸ μας Κάστρο θεὰ ξέχρωρου ἔγχρωμου σινεμασκόπ.

— Στὰ μέσα τοῦ Αὐγούστου ἦλθε στ' Ἀργοστόλι ὁ κ. Χρ. Ριζόπουλος τῆς Ἑργατικῆς Ἐστίας κι' ὑπέγραψε τὰ σχετικά γιὰ τὴν ἀνέγερση μεγάρου τοῦ Ἑργατικοῦ μας Κέντρου, στὸ ὁποῖο θὰ στεγασθοῦν ὅλες οἱ Ἑργατοῦπαλληλικές Ὄργανώσεις.

— Δὲν ἐλείφανε καὶ κατὰ τὸ φετεινὸν Αὐγούστον οἱ ἐμπρησμοὶ ἢ ἀπὸ ἀπροσεξίας ἢ καὶ σκόπιμα ἀπὸ τούς τοσπάνιδες σὲ πολλὰς περιοχὰς τοῦ νησιοῦ, μὲ σημαντικὰς καταστροφὰς σὲ ἐλαιόδεντρα, βασιμάδες ἐκτάσεις, οἰκίματα κι' ἀκόμα κἀκα κ' ἓνα ἐλαιοτριβεῖο.

— Ἐπιτυχία σημεῖωσε κι' ἐφέτος ἡ γιορτὴ τῆς «Παναγίας τῆς Λαγκουβάρδας» εἰς τὸ Μαιρ

κόπουλο μὲ τὴ παρουσία ὅμως πολὺ λίγων φιδιῶν.

— Τὰ ὁποῖα τὰ ἐπιδείχανε γιὰ... ἐμπόριο, τὸ δὲ κακὸ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ συνεχισθῆ.

— Γιατὶ ἔτσι τὰ πρωτόφανα ττοῦτα φιδία, ποὺ ἄλλοτε σερβάντουσαν κατὰ γῆς κι' ἀνεβαί νανε παίζοντας ἀνάμεσα στὰ πόδια τῶν προσκυνητῶν, στὸ τέμπλο, στὰ στασιδία καὶ στῆς ἐκκλησιᾶς τὶς εἰκόνες, χάνουνε τὴ μυσταγωγία, τὴν ὁμορφιά καὶ τὸ δυσεξήγητο τοῦ θεάματος.

— Γιὰ τρίτη χρονιά οἱ Κεφαλονίτες ζωγράφοι πραγματοποιήσαν τὴν Ἐκθεση τῶν Ἐργῶν τους στὴν αἰθουσα τοῦ Δημαρχείου, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ φιλότεχνου Δημάρχου Ἀργοστολίου κ. Γερ. Δανάτου.

— Μικρότερη ἀπὸ κάθε ἄλλη μετασεισμικὴ χρονιά σὲ συρρίνη πίστῶν γιορτάσθηκε «Τοῦ Ἁγίου μας» στὸ μοναστήρι του τῶν Ὀμοῶν.

— Μὲ τὴν παρουσία τοῦ ὕφου πουργοῦ κ. Λουκῆ Ἀκρίτα, τῶν βουλευτῶν κ.κ. Μεταξᾶ καὶ Δενδρινοῦ, τοῦ ὑποστρατήγου κ. Κοτσολῆ, Στρατιωτικῆς Μπάντας, διμοιρίας στρατοῦ, τῆς μικτῆς Μπάντας τῆς Φιλοσημονικῆς μας καὶ τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν.

— Ἐπιτυχία ἐσημεῖωσαν τὰ «Α' Τυπάλδευ» στὸ Λυζούρι, καθὼς ἀκούσαμε μὲ συμμετοχὴ καὶ ξένων Ναυτικῶν Ὀμοίων.

— Τρεῖς θιάσοι μᾶς ἐπισκεφθῆκανε τὸν Αὐγούστο, οἱ μουσικοὶ τῶν κ.κ. Μανέλλη καὶ Φύριου καὶ ὁ Ἑπτανήσιος πρόζας τοῦ φίλου κ. Διονύση Παγουλάτου, ὁ ὁποῖος ἐσημεῖωσε καὶ τὴν κολλίτευση ἐπιτυχία.

— Ἐπιτυχία γνώρισε ἡ γιορτὴ τῆς Παναγίας τῆς Στεφάνας στὰ Δεμορτστανάτα, ὅπως κάθε χρόνο.

— Ὁρκίσθησαν κι' ἀναλάβου τὰ καθήκοντά τους οἱ νέοι Δήμαρχοι Ἀργοστολίου κ. Γερ. Δανάτος Ληξουρίου κ. Σπυρ. Ἀντωνέλλος καὶ Ἰθάκης κ. Κολυβάς, τὰ Δημοτικά τους Συμβούλια καὶ τὰ Κοινοτικά Συμβούλια ὅλων τῶν χωριῶν τοῦ νομοῦ μας.

— Ὅπως ἐμαθαμε γιὰ τὴν ἐπιτυχία καὶ οἱ Θιασοὶ μᾶς ἀγέρου καὶ δὲν προσηκλήθηκαυε, ἐπιτυχίαν σημεῖωσαν οἱ τρίτες Ὀδυσσεϊακὲς τους Γιορτὲς.

— Στὰ μέσα τοῦ μήνα ποὺ

κύλισε λιγώρα κατὰπλευσε καὶ παρέμεινε στὸ λιμάνι μας ἡ θαλαμηγὸς «Χριστίνα» μὲ τὴν κ. Κάλλας καὶ τὸν κ. Ὠνάσην.

— Τούς ὁποῖους ἐπισκεφθῆκανε ὁ εὐεργέτης μας κ. Γιώργος Βεργωτῆς καὶ ὁ διευθυντῆς τοῦ ἰδιαίτερου Γραφείου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, συνταπίτης κ. Ἀνδρέας Μοθωνιός.

— Στὶς Κεραμιές γιγνήκανε τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου Γυμνασιακοῦ κτιρίου, καθὼς ἀκούσαμε, γιὰτὶ κι' αὐτοὶ λησιμῆσαν νὰ μᾶς καλέσουν!

— Μεταξὺ 22 καὶ 26 Αὐγούστου ἡ Κεφαλονήτικη Ἀδελφότης τοῦ Πειραιᾶ διοργάνωσε μιὰ περιοδεία τῆς στῆ γενέτειρα καὶ τὰ μέλη τῆς χαρήκανε τὶς ὁμορφίες τῆς Κεφαλονιάς καὶ Ἰθάκης.

— Ὁ Ναυτικὸς Ὀμιλος τοῦ Ἀργοστολίου καὶ ὁ Πανληξουριακὸς συμμετάσχανε στοὺς Παιωνίους Ναυτικοὺς Ἀγῶνες, τούς τελεσθέντας σπὴν Κέρκυρα, μ' ἐπικεφαλῆς τὸν ἐξαίρετο γυμναστή μας κ. Π. Κασσιδιάνη.

— Τὴν πρωτελευταία δὲ Κυριακὴ τοῦ μήνα ποὺ πέρασε γιγνήκε τὸ μνημόσυνο τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, μὲ ὀμιλήτην τὸν δικηγόρον κ. Πανσῆν Λαγγούσην.

Ο ΦΑΚΟΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Α. ΚΟΥΛΟΥΜΠΗ

Τεχνικὴ δυσχέρεια, δημοσυρηγθεῖσα ὅλως ἀπρόβλεπτος εἰς τὸ τυπογραφεῖον μου, ἠνάγκασε τὸν «Φανὸν» ὅπως καὶ τὰς ἄλλας ἐπὶτα περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας ποὺ ἐκτωπάνω, νὰ ἐπιβραδύνῃ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας τὴν ἐκδοσίν του.

Διὰ τὴν καθυστέρησιν αὐτὴν ἡ διευθυνσις τοῦ «Φανοῦ» οὐδὼς εὐθύνεται.

Ἀπὸ τούς συμπατριώτας μας ἀναγνώστας τοῦ ἀγαπητοῦ μας «Φανοῦ» ἐπιτῶ διὰ τοῦτο συγγνώμη καὶ ὡς διαβεβαιῶ δὲτι δὲ καταβληθῆ καθε προσπάθεια νὰ τὴν ἐπανορθωθῆ τοῦτο ἐν τὸ ἔλλον.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΛΟΥΜΠΗΣ

Διευθυντῆς Τυπογραφείου ἐν Πάτραις

